

Slični podaci su postojali i za neke druge djelatnike ove PU, Branka Eleza, Željko Zorice, Darko Ban, Josipa Budišu, Petrović Velimira, Ivicu Romca, Jozu i Stipu Režića, Tihu Marasa, Antu Bekić, Filipa Šimić, Dmitar Dukić, Nikola Velimirović, Niko Krstičević, Mate Brajković, Mladen Stojić, Blaž Gašpar, Ivan Brnić, Borislav Čuk, Ante Belak, Ante Baran, Vjeko Opačak, Jure Radalj i dr. a što nije sankcionirano ukoliko nije slučaj izišao u javnost i tada bi se proforme nešto poduzelo.

Takove su se pozicije međusobno čuvale i šire od PU, sa bitnim utjecajima i opće mogućnostima na pojedine profesore na višoj i visokoj školi VP, na Pravnom i ekonomskom fakultetu u Splitu i u Mostaru što je rezultiralo brzo završavanje tih škola i zauzimanje ključnih kadrovskih mjesta u PU, slično je i po drugim pitanjima (krediti, stanovi). Dakle, radi se o smišljenoj izgradnji krim.struktura u sustavu MUP-a.

Nadalje se takovo inkriminirano ponašanje sprovodi i načelnik Vranješ odnosno Ivo Stipičić u svezi izdavanja "Rješenja" za vojne stanove koje je on podjelio samo svojim istomišljenicima iako je došla od strane MUP-a jasna uputa i to putem brojavke koju sam ja baš zaprimio kao dežurni u štabu PU a koja je upućena od tadašnjeg ministra Ivana Vekića u kojoj je naloženo da se vojni stanovi po iseljavanju pripadnika ex JNA stave pod kontrolu, te da se daju, na privremeno korištenje nezbrinutim pripadnicima MUP-a i to po kategorijama tako da su prvu kategoriju činile obitelji poginuli pripadnika MUP-a i ZNG-a, zatim ranjenih pripadnika MUP-a i ZNG-a, prognani pripadnika MUP-a i ZNG-e te ostali po redu u odnosu na godine radnog staža, socijalni status i dr. te da se istima izdaju rješenja o privremenom korištenju. Isto nije ispoštovan i unatoč činjenici da je se u startu takav posao i organizirao zajedno sa predstavnicima tadašnjih mjesnih zajednica, a u kojem kontekstu su obuhvaćeni i stavovi koji su vlasništvo ove PU, i kojeg su koristili pripadnici ove PU koji su odbjegli u tzv. SAO Krajinu ili u Srbiju gdje dolazi do apsurdnih situacija kao što su takove da ja i kolege idemo za predstavnicima mjesnih zajednica i preuzimanja stanove po iseljenju pripadnika ex JNA te iste plombiramo, pečatiramo.

Odmah zatim za nekih pola sata čovjek iz te mjesne zajednice ili povjerenik te zgrade me zove na telefon i prijavljuje da u zgradi ima neki inspektor koji skida plombe- pečate sa vrata tih stanova i gleda koji mu stari odgovara a koji ne, kad sam tog čovjeka upita kako se zove taj inspektor ovaj mi je odgovorio da se radi o Željki Hrkaču što me je iznenadilo jer je isti djelatnik Odsjeka od posebnog sigurnosnog interesa kojem sam i ja pripadao i koji smo skupa dobili iste zadaće glede vojnih stanova, zbog čega sam istog i upitao što on to radi iako se radi o samcu tek "godinu- dvije" dana u policiji, a na što mi je odgovorio da je za to dobio odobrenje od našeg šefa Miroslava Škorputa.

Poznato je da je Miroslav Škorput, a ovaj je još gori tako da mi se isti pojavljuje u stanu PU odnosno grada Splita u kojem je živio djelatnik ove PU, Živan Kitić koji je pobjegao u Srbiju, za kojeg sam utvrdio da prije toga nije razdužio oružje ni opremu zbog čega sam protiv istoga namjeravo podnijeti kaznenu prijavu za kazneno djelo "utaje" odnosno "krađe" s ti da sam zatražio terensku provjeru u mjestu stanovanja kojom prilikom sam tek sada utvrdio da u tom stanu živi baš moj šef Miroslav Škorput i da je njemu Živan Kitić ostavio stan, sve stvari u stanu, oružje i opremu, a što je isti krio cijelo vrijeme, što mene nije iznenadilo jer je isti puno toga naprijed narečenog i drugog za svog mandata kontraverzno učinio što bi on kao i drugi spomenuti trebali objasniti, meni ne treba jer su mi njegovi postupci kao i drugih spomenutih postupci bili očekivani, u odnosu na njihovo ponašanje i držanje u bivšem sustavu.

Isto tako u kontekstu ovog kriminalnog djelovanja bi naveo i dolazak Ante Belaka za načelnika sektora iz razloga što se potvrđuje dokazana uzrečica da "lopovi love u mutnom", "u ratu" i sl., a u kojem kontekstu bi naveo da je baš kontraverzni načelnik Ante Belak od prije u bivšem sustavu bio poznat po inkriminiranom i asocijalnom ponašanju i držanju za vrijeme službe i poslije što se sve zanemariva i zataškava, počev od kaznenih djela u kojima se isti pojavljuje u kontraverznim ulogama i u međunarodnim relacijama (krijumčarenje i krađe vozila u Njemačkoj, krijumčarenje i krađe umjetnina-slika, i drugih vrijednosti, zatim u svezi sa osobama iz krim. miljea, (preprodaja i krijumčarenje roba - cigareta, pića, deviza) homoseksualnom lobiju, kontroverznom bježanju Radoslava Šode ili Ante dr. iz okružnog zatvora u Splitu, zatim krijumčarenje droga, razbivanju-miniranju započelih krim. obrada ili

zataškavanja istih, sve to pada u sjenu i isti baš preko tih kriminalnih-asocijalnih osoba izrađuje marketing koje ga osobe po dobivenim uputama na režiran način hvale, predstavljaju kako to trenutačnoj ratnoj situaciji pogoduje dakle od "turbo-Hrvata-ustaše" a poslije 2000.god. do modernog-europskog, poštenog, visokoprofessionalnog i sl. a što nalazi plodno tlo u aktualnim političkim strankama na vlasti (HDZ) preko kojih relacije dodatno dobiva potporu te dolazi na mjesto načelnika sektora krim. policije. Odmah zatim dolazi u sukob sa Tihom Marasom, sa grupacijom okupljenom oko Ive Stipičića, Petra Stazića, Ante Vidovića, Miroslava Škorputa, pri čemu mu pomaže Ivica Romac, Petar Bradarić, Jakov Grubišić, Mirko Šimleša, Mile Dropulić, Frane Medvedac, Siniša Šuman, Mate Bajković, zatim u umirovljeni načelnik exOdjela operativnih poslova Željko Gulišija a napose i novo postavljeni načelnik PU Ivica Cipci, gotovo da su svi ti kontraverzni a svi na visokim pozicijama ove PU.

Sve ovo potvrđuje da uopće nije moguć prolaz nekog časnog i poštenog policajca na više pozicije, što se potvrđuje kroz naprijed narečeno kao i ne narečeno zataškavanje kaznenih djela, pa primjera radi mogu navesti i slučaj kada je I. Policijska Postaja 1994-95 godine prijavljeno kazneno djelo "Razbojništvo" izvršeno kod diskoteke "Popaj" nad jednim narkodilerom od strane N.N. osoba, za koje KD sam došao do saznanja a koja saznanja su mi potvrdili djelatnici SIS-a da narečena KD nije izvršeno u narečeno vrijeme i mjesto već da je došlo do obračuna između narkodilera iz Splita i narkodiler iz Zadra u stan tog narkodilera iz Splita kojima se sada ne mogu sjetiti imena i prezimena ni drugih podataka, sa kojima sam tada potpunim podacima raspolagao kao i markom osobnih automobila (jedan je bio marka GOLF) i registarskih brojeva koje su bile oznake "ZD" o čemu sam sačinio pisanu informaciju i dostavio nadležnoj I. P.P., i osobno Petru Bradariću kao pomoćniku za krim. obradu I. P.P., koji nije ništa poduzeo a na moj upit zašto nije odgovorio mi je da j on o tome upoznao načelnika sektora Antu Belaka koji je od njega preuzeo komplet predmet i zadržao ga kod sebe rekavši mu da nema postupanja po istime do daljnijega, a to daljnje nikada nije došlo.

Jednako kako nije došlo ni do rasvjetljavanja KD ubojstava koja su se dogodili u Splitu, i tko također kontraverznih osoba svećenici Zdravko Blajčić, Ivan Cvitanović i dr. unatoč nastojanju načelnika Odjela općeg kriminaliteta Tina Lušića da to rješi a

što su mu navodno minirali onemogućivali djelatnici tog odjela Anto Pervan i drugi po uputama Ante Belaka (krađe spisa, bilješki i sl.). Isto tako te snage zauzvrat za takova zataškavanja pomažu Belaku i drugima, pa se dolazi se do rezultata dirigiranim tako da se rješava samo kriminalna konkurencija (vozila, droga, reket, krijumčarenje roba i sl.), što potvrđuje uspjeh kriminalno-petokolonskih-homoseksualnih i masonskih lobija, u sustavu policije, a i van sustava policije od kojih jedan dio tih snaga bez problema osniva zaštitarske tvrtke-agencije "BOND" – vl. Miće Mandića; "BGGB" vl. Borisa Ercegovića i dr. dakako koje su međusobno povezani.

Smatram da sam u naprijed naređenom kontekstu ukratko opisao neka ratna događanja o kojima je bila obaveza postupati sukladno važećim propisima ali nije ili djelomično je ali u znatno velike poteškoće a rijetko je u potpunosti bilo dopušteno ostupanje poglavito početkom domovinskog rata dok se koncem domovinskog rata stvari mijenjale ka najbolje, a kojoj sam problematici poklonio dužni pažnju a i polučiti rezultate na koje sam ponosan, a koje rezultate nisu mogle pobiti spominjane krim. petokolonske snage pa čak ni uz pomoć međunarodne zajednice (npr. prijavljeni za ratni zločin poslije vojno redarstvene akcije "Oluja" itd...). Stoga i mislim da naprijed navedeno obavezuje postupanje nadležni državnih tijela radi rasvjetljavanje naprijed naređenih inkriminacija sankcioniranja počinitelja radi istine o domovinskom ratu i općenito radi istine bitne za daljnji razvitak pravnog sustava i RH-a.

Međutim, osim naprijed naređenog sam odlučio da u daljnjem tekstu u svezi ratnih događanja opišem i neke svari i događaje koji su se dogodili prije mog odlaska odnosno premještanja ili protjerivanja na Vis a u odnosu na mogući razlog progona na Vis jer mi do današnjeg dana nitko nije dao točan odgovor zbog čega sam potjeran na Vis.

Stoga navodim da stoji ono što sam već i naveo u svezi prikupljanja oper. podataka i saznanja neprijateljskim formacijama prilikom sprovedbe vojno-per. akcije "Oluja" što držim kao »prvo».

a kao «drugo» držim to da je za to vrijeme došao zahtjev od istražnog suca općinskog suda u Splitu, a za prikupljanje potrebiti obavijesti u svezi kazn. prijave podnesene protiv potrebitih obavijesti u svezi kazn. prijave podnesene protiv pripadnika ex JNA tj. "organa bezbednosti" – KOS-a Ljubiše Beare, Marića, Zdravkovića, Atelja i drugih koji su prijavljeni za protupravno rješenjem slobode i hapšenje četvorice Splićana Begonje, Glavinovića, Ivanović i Sabljica, po kojem zahtjevu sam i postupao te prikupio tražene podatke te ih dostavio istražnom sucu i Općinskom sudu u Splitu u pismenoj formi pozivom na broj predmeta općinskog suda a na koji predmet dobija sam pozivnicu za postupanje što je bilo jasno da koji dopis nije niti došao do istražnog suca a što sam skupa sa kolegom Damjanom Alerić i konstatirao zbog čega sam napravio novi dopis u kojem sam u privitku priložio već upućeni dopis u kojem sam u privitku priložio već upućeni dopis te ga dao Damjanu Aleriću da ga direktno odnese kod suca, što je isti i učinio, kako mi je rekao, po povratku iz suda.

Kao «treće», odnosno kao treći mogući razlog je to da je se u to vrijeme pričalo kako je od strane MUP-a RH-a upućena odnosno dostavljena ovoj U jedna anonimna prestavka u kojoj je se optuživalo rukovodstvo PU za petokolonaštvo i kriminal, te da je rukovodstvo PU sumnjalo da sam je ja sačinio zbog čega jesam bio podvrgnut raznim smicalicama, ispitivanjima da bi se utvrdilo da li sam ja autor ili nisam a u što su zamjenik načelnika Petar Stazić i Stipan Perica sumnjali i navodno tvrdili da su me oni odnosno preko svojih ljudi ispitivali te utvrdili da sam ja autor te prestavke a što ovom prilikom mogu potvrditi da nisam niti mi je poznat sadržaj iste, ali je opće poznato da su me i prije dovodili u svezu sa tim stvarima odnosno tim prestavkama tvrdeći da sam ih i sam MUP-u kao i načelniku PU ja pisao a što uglavnom tvrdim da ja nikad nisam anonimne predstavke ni protiv koga, niti bilo komu, jer sam uvijek takove stvari tražio i želio otvoreno raspraviti što smatram puno korektnije i ljudski, bez obzira o čemu je riječ.

Kao «četvrto» doveo sam u svezu to što sam ja dao izjavu djelatnika SZUP-a Centar Split Mati Babaji a koju sam ja izjavu uzeo od Slobodana Despinića a koja izjava je uz dopis upućena SZUP-u Centar Split, kada i Odjelu za ratne zločine i terorizam, MUP-a RH, putem službenog protokola uz odgovarajući dopis a koja izjava nije došla na upućene adrese jer ih je netko spriječio a neznam koliko je drugih izjava i

predmeta spriječeno da dođu do odredišta nisam provjeravao, a cjenim to kao potrebitim.

Kao «peto» naveo bih podatke koje sam tada dobio od Marka Bilača koji je tada bio tajnik mladeži HDZ-a u Splitu, a kojeg sam upoznao kroz osiguranja koje su tada davali pripadnici mladeži, a koji je tih dana gotovo svakodnevno nalazio PU kod načelnika Ivice Cipcija a i kod načelnika sektora Ante Belaka, kako mi je rekao radi njegovoga i još nekolicine predstavnika mladeži na prijem na rad odnosno u PU što ju je dogovorio sa načelnicima Cipcijem i Belakom kao i radi problema koji je on trenutno ima, a koji proizlaze iz njegova sukoba sa Borom Ercegovićem te da je također dolazio kod Belaka zbog Žare Bosančića koji ima problema sa nekim narko dilerima, a koje probleme rješaje preko Belaka i Cipcija. Između ostalog u istom kontekstu mi je Bilač ispričao podatke koji su po meni bili vrlo interesantni, a o kojima sam od prije nešto znao, a u ovom izvješću i napisao tako je potvrdio da je Borisa Ercegovića u klub Tek-van-do "Kocunar" kod braće Primorac doveo Goran Bajjić kojemu je otac kao časnik ex JNA bio predstavnik UN-a a koji je rođen u Puli, a koji je bio zanesen jugoslavenstvom te da je kao takav prije 90-te god. od ondašnje milicije i izvjesnoga «Merhara» mjesnog predstavnika organizacije ex JNA: ONO i DSZ u Spinutu redovito prekidao svete mise bacajući petarde te da su po istom nalogu prije svake utakmice između Hajduka i Dinama obilazili navijače te ih provocirali o čemu su saznanja prenosili Miliciji, ali da ga je početkom rata na Hrvatsku stranu okrenuo pok. Kliškić ali da je Bajjić ušao u Zbor Narodne garde preko Ive Jelića koji ga je zatim poslao kao instruktora gardista u Hercegovinu gdje je on sa sobom uključio Boru Ercegovića koji mu je to dobro platilo, a sam Ercegović je bio u vezi sa Jozom Knezovićem iz Aržana koji ima firmu "Osmica" te sa Dodžorom iz VP odnosno SIS-a preko kojih su preprodavali oružje. Da je glavni financijer KOS-a izvjesni Boro Šantić kojeg inače zovu "bankar". Zbog toga što se bavi zeleništvom i plaćanjem robe za narko dilere, drogu, a inače ima i zajednički biznis sa Nikšom Mrduljašom i imaju skladište na TTTS-u a koji sada kada je se pročulo da je radio za KOS priča kako će sav svoj novac i imovinu dati za Hrvatsku, a inače da je Boro Šantić zajedno sa Borom Ercegovićem učestvovao u hapšenju kao kosovci onog mladića koji je prilikom demonstracija ispred Banovine tadašnje komande VPO skinuo mitraljez sa transporter ex JNA o čemu sve pojednosto zna Nikša Mrduljaš iz veslačkog kluba Mornar te da je Boro Ercegović za takve stvari primao plaću od

KOS-a kao i zato što je zajedno sa Merhara načelnikom civilne zaštite za Spinut tzv. ONO i DSZ vršio obuku pripadnika TO-a koji su stali na stranu ex JNA i KOS-a. Isto tako Boro Ercegović je po nalogu KOS-a vršio osiguranje vojnog suda u Splitu u civilnoj odjeći inače je posjedovao original šarenu uniformu koju je dobio od ex JNA, a koju je uniformu poklonio poslije Goranu Bajiću preko kojeg se ubacio u osiguranja koji je organizirao HDZ. Isto tako Boro Ercegović je od KOS-a preuzeo poslove osiguranja i vođenja Vegas kockarnica i aparata kojima je bio stvarni vlasnik izvjesni pukovnik KOS-a koji je otišao za Beograd, a dok je drugi suvlasnik pod nerazrješanim okolnostima ubijen a tako je za te poslove osiguranja po uputama KOS-a Boro Ercegović osnovao zaštitarsku firmu BGGB što znači imena njegovog kao Borisa Ercegović, Gorana Bajića i pok. Gorana Kliškić, te Borana Martić, koji su uglavnom poslužili kao paravan Bori Ercegoviću, a koji je se poslije vezao sa Desnicom iz PU sa kojim poznanstvom ima još dok je Desnica bio u JNA, sa kojim često odlazi u Hercegovinu zatim na streljanje gdje su vježbali gađanje za streljački klub Centar, a gdje su pozivali neke ljude iz HDZ-a iz Izvršne vlasti glumeći "Velike Hrvate", Antu Šarića, Tea Karabatića, sa kojima i inače bih se nalazili na piću u kockarnici "Bingo". Tu je dolazio i izvjesni Hercegovac koji je radio sa oružjem, a koji je jedno vrijeme bio u specijalnoj policiji u Splitu nakratko kao i u 72. bojnoj VP, a zatim u HVO-u koji je za to vrijeme vozio osobni automobil marke "Poršea" metalik boje sa reg. oznakama TG (Tomislav Grad) za koje vozilo su otvoreno pričali da su ga dobili za 5 min. straha, da su inače bili u stalnom kontaktu sa načelnikom ex KOS-a Ljubišom Bearom direktno a i preko nekog čovjeka iz Solina. Da je Boro Ercegović prije mjesec dana zajedno sa jednim svojim bratom učestvovao u jednoj tući u Vikingu na Mertojaku te da su nanijeli nekome tipu teške tjelesne ozljede zbog čega su privedeni na policiju nakon čega su odmah pušteni, a Boro je se hvalio kako je auto sredio preko svojih veza te da je gotovo sutradan cijeli dan proveo u policiji radi sređivanja da protiv njega i brata ne ide krivična prijava.

Da je se njemu Boro Ercegović hvalio da može nabaviti sve što poželiš iz Srbije te da posjeduje najnovije oružje CZ često hvaleći prijatelja Milu Jerinića narko dilera koji radi sa drogom zajedno sa Borom Šantić kojem su roditelji rastavljeni kojemu je otac u Beogradu, da je Boro Ercegović prije oko mjesec i po dana prodao oko 120 automata marke «Ero» koje je nabavio iz skladišta HV u Pločama, a da je prebacio za Njemačku preko nekog Skendera koji je vlasnik neke gostione do kojeg je došao preko Nikice Boljata zv. Pajkić te da je Boro tu digao dobru lovu jer ih je kupovao po

cijeni od 500 DM, a prodavao po 4000 DM, a da je taj Skender bio poznat po nabavci oružja početkom rata za Vladu RH-a. Da je oružje prevezeno u Njemačku u kombiju bijele boje kojeg je vozio jedan čovjek srednjih godina koji je policajac ili ima policijsku značku pomoću koje je prelazio policijske punktove. Da je taj Skender povezan sa mafijom da ima dva brata od kojih jedan dozapovjednik IX bojne HOS-a, a drugi brat mu živi u Njemačkoj gdje ima svoju gostionicu. Da je Boro Ercegović povezan sa mrežom KOS-ovaca po Splitu, među kojim je često spominjao Viktora Radosavljevića ili Rausavljević koji svira u grupi "Batali" koji je uključen kao ton majstor na Splitskom festivalu, a koji inače stanuje kod starog Hajdukovog stadiona, ima sina narkomana koji je počinio preko 100 kaznenih djela što je sve zataškano a kojega je uputio na liječenje u Španjolsku a da je njegov otac general ex JNA.

Da je Boro Ercegović promjenio naziv firme tako da mu se sada zove "INT-SECURITY", te da je zajedno sa Miroslavom Desnicom organizirao takmičenje u streljaštvu kako bi se Desnica izvukao iz nekih dugova, te da je tako oprata veća količina novca, te da su mu na tom takmičenju nastupali ljudi iz policije koje su doveli Ercegović i Desnica.

Da je lova od KOS-a išla preko firme "Simpo"-Vranje koja se bavi prodajom namještaja koja se prodavaonica nalazi na Mertojaku a koja je prodavaonica poslije preprodana uz posredstvo Bore Šantić zv. "banka" i zv. "kasa" i Veljka Rogošića i nekog tipa iz PU kojem supruga radi u tom salonu namještaja Simpa-Vranja te da su Veljko Rogošić i Boro Šantić digli prije toga neke kredite, da su isplaćivali suradnike KOS-a a da zbog neke veće količina novca oko 400 000 DEM neki Vukovarci traže Rogošića da se sa njim obračunaju jer ih je prevario. Da mu je poznato da je Boro Šantić bio uhapšen i zatvoren prije 14 godina zatvora zbog nekih akcija koje je napravio zajedno sa nekim hrvatskim emigrantima te da ga je za vrijeme dok je bio u zatvoru vrbovala tajna srpsko-jugoslavenska služba po čijem nalogu radi u hrvatskoj emigraciji u inozemstvu te da je se po istom nalogu pred sam rat vratio u Split, a živi u Sitnom Gornjem gdje ima veliku kuću-vilu te da vozi vozilo marke "Suzuki". Da je zajedno sa njima i oficir KOS-a Ivo Hraste koji je uselio u stan KOS-a u kojem je živio general Babin u Splitu, u ulici R. Luksemburg a da Babin ima kuću kod hotela Palas, gdje su namjestili za UNPROFOR-a neki posao obavještajne prirode u što je bio umješan Boro Ercegović kojom prilikom je isti angažirao neke "kurve" za pripadnike UNPROFOR-a, ali da su se takve stvari organizirale u tom stanu u ulici R. Luksemburg u kojeg je hranu često donosio Boro Šantić, Boro Ercegović, Ivo Hraste i

neki kapetan ex JNA koji je vodio jedan dio akcije hapšenja četvorke (Zvonarića, Glavinovića, Sabljica i Begonje), te da su često koristili osobni automobil marke Golf nova tip (četvorka).

Da je Boro Ercegović prije izvjesnog vremena kupio od Jozice Tešije iz Kaštel Kambelovca jedan Hekler sa prigušivačem tako da je preprodavao puške šat-gon (pumparice) sačmarice tako dan je prije 40 dana nudio na prodaju Žarki Bosančić, a da je Boro Ercegović zajedno sa Borom Šantić tijekom 1991 prošvercali veću količinu oružja u vrijednosti od 100 000 DEM, a koje je oružje prošvercano Albancima a koje je otišlo za Albaniju preko luke-grada Drač gdje je prihvaćeno sa brodom "WAJ" amo-tamo, a da je Boro Ercegović iz Splita makao Gorana Bajića samo da mu isti više ne smeta i da šuti te mu je namjestio posao kod Ede Unkovića koji je brat od Feliksa Unkovića.

Da je od spominjanog "MERHARA" jedan od glavnih jataka izvjesni "Dule" koji živi u ulici "7 kaštela", na broju 2 ili 6 II kat, te da je Boro Ercegović sudjelovao od UMPROFOR-a koji su sređivali u garaži kod Trilja te da su tablice za iste dobijali iz policije. Da je sestra Nikše Mrduljaš stručnjak za kemiju u Jugovinilu, gdje se baca radioaktivni otpad-šljaka što je ista htjela objaviti u novinama ali nije jer su kod iste došli ljudi iz UDBe ili SIS-a te joj prijetili da će joj nešto loše učiniti ukoliko ona to objavi u novinama.

Da se u kockarnici Bingo često nalaze osim Boro Ercegovića, Bore Šantića dolaze i Josip Butorac, Miroslav Desnica, Slaven Mikelić, Željko Zovko, Ivica Romac, Vinko Huljić, Slaven Mikelić te neki Makedonac te da imaju razne vrste oružja, prigušivače, streljiva, optike, laserske nišane i sl.

Da je Boro Šantić imao zadatak od KOS-a da prije hapšenja "četvorke" on prati Glavinovića, te da je učestvovao u hapšenju istog stim da je baš on Glavinovića prilikom hapšenja udario kundakom po glavi Glavinovića kojem je prišao sa leđa a kojom akcijom je rukovodio puk. KOS-a i kapetan I klase izvjesni Branko Ponin koji je stanovao preko puta "Sagene" koje je navodno suprugu otrovao Mate Sablić, te da je taj Branko sada u Crnoj Gori i to direktor hotela "Vrtovi Sunčani", a da je Boro Ercegović prilikom hapšenja "Glavinovića" stajao sa strane i držao odstupnicu u osobnom automobilu marke Renault 4, a da je sudac okružnog suda u Splitu Ivica Cipci bio konzultiran u svezi Glavinovića kojem isti beskraino vjeruje te da se isti ponašao kako mu Cipci kaže, te tako odbija dati policiji podatke o hapšenju i dr.

Da je Boro Ercegović dobio preko tih veza posao osiguranja pojedinih objekata osim kockarnice "Vegas" na području Zadra, Šibenika, Splita, Makarske, Hercegovine, tako da je držao objekte Dalme, zatim osiguranje zgrade u Smiljanićevoj ulici broj 55 da se i istu nebi uselili drugi stanari. Zatim da je držao polaosiguranje u disko-klubu Admiral itd. Da je jedan od glavnih kompanjona Bori Ercegović iz Hercegovine je Jozo Perić koji je bio u HVO Tomislavgrad, koji je vozio osobni automobil marke BMW 735 i crne boje TG, kao i jedan terenac "JEEP GRAND CHEEROKE" koji je bio na ST tablice, a koja su vozila navodno ukradena, a da je Perić jedno vrijeme bio u Specijalnoj policiji u Splitu. Zatim u HVO početkom rata između Hrvata i Muslimana u R BiH kada je pod čudnim okolnostima kod Vakufa-Bugojno zarobljen od strane muslimana zajedno sa Marjanom Muslim kojom prilikom su isti kod sebe imali službene značke specijalne policije RH koje je značke Alija Izetbegović poslije zarobljavanja pokazao na TV Sarajevo kojim je on potvrdio svoje prijašnje izjave kako su u R BiH ušle Hrvatske specijalne jedinice i koje se skupa sa hrvatskim snagama iz R BiH bore protiv muslimana u R BiH, što je se poslije pričalo da je to sve režirano od strane KOS-a na štetu RH, zbog čega je navodno Muslim Marjan i dobio otkaz, a koji je također u jakoj svezi sa Borom Ercegović, kao i Dominić Grebenar koji je također bio u Specijalnoj policiji u Splitu u koju je došao iz Zagreba 1992.god., te da su skupa iz Viteza prebacivali eksploziv, a da je poslije Grebenar došao u sukob sa Borom Ercegović nakon što je isti dobio otkaz u Specijalnoj policiji, a navodno iz razloga što Boro Ercegović nije isplatio Grebenaru neki snajper ili obrnuto.

Da su Boro Ercegović, Vedran Poljak i Slaven Mikelić redovito dolazili na položaje koji su držali specijalci na Velebitu na Visočici i dr. te da su ih redovito snimali svojim kamerama svaki za sebe a često u društvu sa Katićem i Milanom Ramljak, a da bi uoči svake akcije nestali pod raznovrsnim izlikama te da bi otišli za Split.

Da oni drže podzemlje grada Splita, te da su u predizborno vrijeme međusobno pričali kako KOS ima sve podatke iz vrha RH i HDZ te da im je poznato kako je predsjednik Tuđman u dvojbi oko neki stvari, između kojih i to da bi se proglasio "BAN" a da bi netko drugi došao na njegovo ime. Da mu je načelnik Ante Belak i Ivica Cipci pričali kako mafiju u Splitu štite neki inspektori organiziranog kriminala i zapovjednici P.P. Vinko Maljić III P.P., Šegvić I P.P., Ante Vidović iz terorizma i Guštin sa organiziranog kriminala, te da će ih se on rješiti čim se za to stvore prve prilike, a da ih je stavio pod kontrolu preko ljudi iz homoseksualnog lobja.

Iste sam događaje napisao iz razloga što ih smatram kao «šesto» također bitnim da sam do istih podataka došao poslije okončanja krim. obrade sprovedene nad zarobljenim pripadnicima neprijateljske formacije u vojno redarstvenoj akciji, a za vrijeme kada su završavane očevodne radnje na oslobođenom prostoru tj. na mjestima Maljkovo, Dabor, Laktac, Koljane, Ježević, Cetina, Kosore, Kuhar i Vrlika kao dopuna očevida kojeg sam prethodno obavio na oslobođenim prostorima vojno redarstvene akcije kojom je oslobođena brana Peruča sa okolnim mjestima sa lijeve i desne strane Peručkog jezera i to mjesta Hrvace, Rumin, Satrić, Bitelić, Potravlje, Vučipolje i Zasiok. Kako bih se potvrdila i evidentirala djela odnosno zločin kojeg su počinile neprijateljske formacije glede čega sam i radio na jedinstvenoj kaznenoj prijavi protiv neprijateljskih formacija odnosno počinitelja ovog kaznenog djela, a tako i protiv i zapovjednog kadra neprijateljskih formacija koje su djelovale na ovim prostorima glede čega su postojali bitni elementi i "krivično djelo genocida". Ujedno sam pripremao podatke za sprovedbu planirane krim. obrade nad osobama koje su na različite načine surađivali i pomagali neprijatelju, što navodim kao «sedmo», a koji su podaci potvrđeni o zarobljenih pripadnika neprijateljskih formacija Despinića, Rnića, Kovačevića, Kostura, Barkovića, Marčetića, Vinčića, Pejovića, Dragića, Ustića i drugih. Do realizacije istog nije došlo iz jednog jedinog razloga što sam ja o tom projektu zakonito spriječen tako što sam premješten potjeran na Vis, a nitko drugi od djelatnika iz odjela za ratni zločin i terorizam nije htio nastaviti jer se mojim odlaskom sve stalo, a stoga i stoji tvrdnja Srečka Dragića objavljena putem Interneta po nečijem stručnom nagovoru da je on i ostali osuđeni pripadnici neprijateljskih formacija osuđeni temeljem režije Nikole Domjanovića, samo je razlika u tome što je on prikazao da su pri tome korišteni lažni podaci, a stvarna istina da su isti osuđeni na temelju točnih i nedvojbeno utvrđenih relevantnih činjenica i podataka koje je prikupio Nikola Domjanović ili su prikupljeni po drugim djelatnicima uz pomoć Nikole Domjanovića, što mi je posebno drago i na što se ponosim na učinjeno sa jedne strane a sa druge strane jednako tako mi je žao i zbog čega sam ja žalostan što nisam uspio završiti narečeni posao po pravilima struke i zanatu. Zabrinut što nitko od mojih kolega iz Odjela za ratne zločine nije htio taj posao završi jer sam radi edukacije istih sva pismena i predmete i moja razmišljanja i stav 5-6 godina iznosio naglas svakodnevno objašnjavao samo da nauče raditi i vladati sa tom problematikom jednako tako su podbacili i djelatnici iz drugih službi, SZUP-a, SIS-a, Vojno

obavještajne, sa kojima sam svakodnevno radio, davao im prikupljene podatke, upućivao ih kako prikupiti i druge podatke ili realizirati pojedine aktivnosti na temelju prikupljenih podataka pa i svoje izvore tih podataka, a isto tako sam zabrinut što postojeće institucije nadležne za progon svih inkriminacija po službenoj dužnosti nisu obavila svoj posao na što ih zakon obvezuje, kako radi rasvjetljavanja nerasvjetljenih događaja toliko radi istine i sprečavanja neprijateljskog-petokolonskog djelovanja po svih strukturama i relevantnim čimbenicima u RH, tako radi istine o Domovinskom ratu a tako i novijom Hrvatskom poviješću, više nego radi kazne jer ja sam stvarno za oprost, ukoliko zločin nije u pitanju, ali da se zna istina, da ti za koje postoje takovi podaci napokon prestanu djelovati sa tih petokolonskih pozicija a što nažalost nisu. Puno toga u posljednje vrijeme ukazuje da su takove snage dobile punu afirmaciju, u sastavu policije i u drugim državnim tijelima, institucijama i čimbenicima da su urezane u sustav "sila tame" koje su sile nositelji kriminala najtežih oblika povezani sa osobama homoseksualnim i drugim asocijalnim sklonostima i ponašanjem za koje djelovanje postoji kontinuitet antihrvatskog djelovanja sa svih pozicija što čini bitne elemente "zavjere" i "urote" protiv hrvatskog naroda i hrvatske države. Radi toga i između ostalog i pišem naprijed naređeno, kako bi se to zlo spriječilo u svojoj nakani, kako bi se otvorile oči onima koji su zaslijepljeni koji ne vide ono što trebaju viditi onima koji ne prepoznaju ono što trebaju prepoznati a iz razloga što su "sile tame" ušle u njih i omogućile im lagodan život, život bez rada i truda, brzo bogaćenje i ovozemaljske užitke i tako ih obmanile i usmjerile protiv samog sebe, protiv svog naroda jer su postali grešni kako pojedinačno tako i skupa čine grešne strukture države koje se boje sebe i istine o sebi zbog svojih grijeha - grijeha struktura i tako ih sile tame uzele u svoje ruke te po njihovom nalogu progone ili dopuštaju progone časni i poštenih stvaraoca hrvatske države a na žalost pod plaštem hrvatstvo čemu se "sile tame" petokolonska raduju jer u sukobu između Hrvata oni će još više profitirati, ojačati i dovesti hrvatski narod u podređen položaj, izložiti ruglu beščašća ocrniti svuda u svijetu i napraviti još veće zlo i tako dovesti hrvatski narod i hrvatsku državu u podanički položaj u ovisnosti o drugim državama sa različitim aspektata, što ja ne želim, niti to mogu dopustiti a vjerujem ni ostali hrvatski branitelji i svi časni Hrvati a i građani RH.

Nadalje ukratko želim opisati moj premještaj na Vis sa Odjela za ratne zločine i terorizam koji je se dogodio na tako neuljudan način, tako da mi nije nitko ni rekao da

me se premješta već sam tog dana bio na terenu u zaleđu Sinja gdje sam išao na zahtjev Županijskog suda i Odvjetništva kako bi im na terenu prikazao i objasnio određene procese neprijateljskog djelovanja položaje, te zločin koji su počinili, spaljene kuće, gospodarske crkvene objekte, cijela sela a kojom prilikom je sam mnomo bio i načelnik Odjela Ante Vidović koji je dobio "pejdžer" poruku da se ja i on "odmah" javimo načelniku sektora Anti Belaku, a u svezi koje poruke smo pomislili obadvojica da nas se traži zbog te eksplozije u Rijeci koja je se dogodila baš taj dan za koju smo čuli preko vijesti koje smo slušali preko radija, da ćemo najvjerojatnije trebati ići u Rijeku kao ispomoć radi rješavanja te eksplozije a što smo djelomično pogodili. Povratkom u PU došli smo skupa do načelnika Ante Belaka koji nam je rekao da se odmah spremimo da Vidović treba ići u Rijeku baš zbog te eksplozije o meni je rekao da odmah se spremim i idem na Vis, da su me čekali da se javim kako bi se službenim policijskim brodom bio odvezen na Vis, iz razloga što trebam raditi zajedno sa kolegama iz MUP-a i ove PU na slučaju koji je se dogodio tijekom prethodne noći i dana kada je jedna italijanska "koča" ušla u naše teritorijalno more radi izlova ribe u blizinu Visa gdje je uzapčena i dovedena u Višku luku odakle je pobjegla sa veza a policajci koji su je osigurali su bačeni u more od strane posade te koče koja se "koča" nije dala zaustaviti i podvrci kontroli našom pomorskom policijom te da su je hvatala naša dva patrolna broda te da je nisu uhvatili da im je se sakrila negdje oko Visa ili pobjegala u Italiju, da je tu sve nešto sumnjivo navodno je jedan patrolni brod ostao bez goriva zbog čega je odustao od progona "koče" na što sam istom rekao u redu te se dogovorio da ću sutradan ujutro otići na Vis sa našim policijskim brodom kojim će brodom biti prebačene neke kolege iz MUP-a na Vis. Nemisleći ništa drugo i nesluteći ništa drugo u svezi moj premještaja jer sam i u drugim slučajevima bio bi upućivan da nešto odradim što nije moja problematika (kao što su "požari" o čemu sam pisao ili slučaj "Juka Prazina"), a nešto ovdje očito nije u redu jer nema logike da jedna "koča" i to bilo kakva "koča" koliko je meni poznato može pobjeći našim policijskim patrolnim brodovima ako to netko nije želio da mu ta koča pobjegne tj. omogućio joj da pobjegne, kao ni to koliko je vremena trebalo da se koča odveže sa veza u luci i sve u odnosu na napad na policajca koji ju je osiguravao zatim paljenje – stavljanje u pogon koče itd., te sam smatrao opravdanim moje upućivanje na Vis.

Osim toga od prije mi je poznato kako je se pričalo da se neke inkriminirane stvari događaju u pomorskoj policiji i na moru općenito Buble, Zorica, Muštra, a poglavito

oko održ
režiji Da
Zatim r
kojem
sabotaž
što je s
Rukov
u koje
Babić
iznen
tijek
Vis,
Ban
zati
te g
rek
"k
dje
za
sa
P
o
s

oko održavanja ili neodržavanja tih brodova (kasnije prodaje nekih motora djelova u režiji Damira Dujmović i Miroslava Desnice).

Zatim razbijanja jednog policijskog broda na Hvaru od strane djelatnika Škorića kojem je također pod nerazjašnjenim okolnostima Alač dao brod (sumnjalo se u sabotažu ili sprege sa kriminalom jer je to bio tada jedini ispravni policijski brod), a što je sve uvijek zataškavano i nikad ne rasvijetljeno itd.

Rukovodeći se svim tim spremio sam sutra ujutro za Vis sa našim policijskim brodom u kojem sam po dolasku već našao djelatnike ove policijske uprave Tihu Maras, Filipa Babić, Velimira Mrduljaš zajedno sa nekim kolegama iz MUP-a, koji su bili iznenađeni da i ja idem na Vis zbog te "koče" a koji su me ujedno izvijestili da je tijekom jučerašnjeg dana zbog tog slučaja smijenjen zapovjednik policijske postaje Vis, Željko Vojković te da je privremeno postavljen kod v.d. zapovjednik Mirko Banović itd., tako da smo skupa u ranim jutarnjim satima krenuli i došli na otok Vis a zatim u policijsku postaju gdje nas prima v.d. zapovjednik Mirko Banović pozdravlja, te govori kako je za naš boravak osiguran smještaj u hotelu "ISSA", nakon tog je rekao da će on kolegama iz MUP-a prvo dati na uvid i na postupanje predmet u svezi "koče", što sam također smatrao normalnim. Međutim negdje oko 12,00 sati netko od djelatnika P.P. Visa mi je rekao da se javim kod zapovjednika odnosno kod tajnice zapovjednika koja mi je rekla da trebam potpisati dostavnicu kojom potvrđujem da sam tog dana primio "Odluku" pomoćnika ministra Mladena Lackovića kojom se ja premještam sa Odjela za ratni zločin i terorizam na policijsku postaju Vis, a koju je ona dobivala putem faksa, a što je ujedno moja prva spoznaja o mom premještanju i da sam kažnjen zbog naprijed narečenog, a u svezi čega mi je v.d. zapovjednik Mirko Banović tvrdio da je to i njegova prva spoznaja, da je on mislio da sam ja stvarno došao na Vis radi "koče" u što sumnjam, jer je bilo evidentno da su se svim osim mene u P.P. Vis istog dana poslije djelatnika MUP-a po njegovoj zapovjedi su se uključili u rad po tom predmetu.

Inače po meni je isti Mirko Banović bio po puno toga otprije sumnjiv i kontraverzan (počev od njegovog odlaska iz P.P. Hvar krajem 1988-89. god. u SSUP u Beograd zatim 1980-81. god. dolaska iz SSUP-a zajedno sa još nekoliko djelatnika SSUP-a u MUP RH odnosno ovu PU, kojem je supruga ostala u Beogradu, jer se nije htjela vratiti u Hrvatsku neka događanja i priče koje su se odnosile na autobusnu agenciju vlasništvo njegovog brata ili rodaka u odnosu na obavještajne aktivnosti, zatim izvjesnog Banovića iz turističke zajednice (homoseksualne sklonosti). Također radi

njegovih postupaka i držanja kada je zajedno sa Krndijom Milojkom po nalogu prijašnjeg načelnika PU Ive Stipičića vršio kontrole i dirigitirane stegovne postupke kojima je bilo otvorena hajka na sve one koji nisu bili u Stipičića vršio kontrole i dirigitirane stegovne postupke kojima je bilo otvorena hajka na sve one koji nisu bili u Stipičićevom klanu, kada su pogotovo stradali mladi redarstvenici na koje je lov bio otvoren, itd..

No, što je tu je, sam "SAM" odabrao takav put i rizik, pa sam tako sutradan dobio "RJEŠENJE" načelnika PU Ive Cipcije kojim se premještam na Vis a prekosutra dobijam i drugo "RJEŠENJE" o plaći i razvrstavanju u XIII platni razred niži platni razred također od načelnika PU Ive Cipcije a što je suprotno odredbama o premještaju utvrđenim važećim zakonom o državnim službenicima i namještenicima i nositeljima, prema kojem zakonu treba respektirati zatečeno stanje to što sam na Odjelu za ratni zločin i terorizam ima XI platni razred i radio na poslovima više i visoke školske sprema a sad razvrstan na niže radno mjesto i nižim XIII platni razred. Na koja sam rješenja uložio "ŽALBE" u zakonskom roku "Ministru" a tako i načelniku PU, na koje nisam dobio odgovor načelnika PU a dok sam dobio Rješenje MUI-o RH od strane pomoćnika ministra Mladena Lackovića po ovlaštenju Ministra kojim se rješenjem "moj prigovor odbija" uz obrazloženje "da je neosnovan", te da je izvršen "uvid u cjelokupni predmet te je nesporno utvrđeno da je Pravilnikom o unutarnjem redu MUP-a, PU SD, XIII P.P. Vis, utvrđeno službeničko mjesto kriminalistički službenik za opći kriminalitet za koje je utvrđeno zvanje inspektor-mladi inspektor. Rješenje o privremenom premještaju donijela je ovlaštena osoba ocjenjujući da će imenovani uspješno obavljati poslove navedenog službeničkog mjesta". "Žatim da je premještaj izvršen sukladno odredbi Zakona o UP, kojim između ostalog propisano da se državnog službenika može po potrebi službe premjestiti na drugo službeničko mjesto ali samo u istom zvanju i istom platnom razredu interesantno je da se na iste zakonske odredbe se i ja pozivam, te da su moji navodi neosnovani i neopravdani pa je prigovor valjalo odbiti, te da mogu pokrenuti "upravni spor" u roku od 15 dana.

Što je sve skupa interesantno iz razloga sa je očito nešto tu ne štima i nešto je u svezi mog statusa krivotvorena, jer nikako nisam mogao biti vraćen u zvanje "policajca" u odnosu na obvezujuće redovito zakonito promaknuće na temelju godišnjih ocjena koje stalno imam visoke "ističe se" i "naročito se ističe" od 84 god. shodno zakonu o policiji, a da ne govorim o ovome što proizlazi iz Zakona o državnim službenicima i namještenicima i nositeljima pravosudnih funkcija kojim zakonom kao što je naprijed

rečenom trebam zadržati stečeno zvanja, platni razred i drugo, na što ja zbog preživljenog stresa-šoka i složenosti, situacije nisam tada bio u mogućnosti da se nosim sa tim problemom, niti sam za to tada imao novaca putem odvjetnika za vođenje upravnog spora putem odvjetnika, niti vremena da sam sačinim tužbu jer je dolazila zima a ja sam skrbio o svojim starim bolesnim prognanim roditeljima kojima nisam ni pripremio drva za ogrijev pa sam molio da me se pusti sa Visa kako bi to riješio i sl. što nije odmah niti odobreno.

Sa druge strane bolio me je ponašanje mojih kolega sa kojima sam radio sve to da mi se isti ne žele javiti, bježe od mene kada me vide, da ih netko nebi vidio samnom bojeći se za sebe a koji znaju a tko sam, što sam, zbog čega sam kažnjen, zbog čega trpim, da je to zbog "istine", da je to zbog "Domovine Hrvatske", zato tražim razgovor sa svojim pretpostavljenima u PU koji me ne žele da me prime na razgovor ali ipak uz moja nastojanja uspijem doći do istih od kojih ne dobivam nikakve konkretne ni očekivane odgovore, svi lažu svi nešto mute, svi se čude kako neznaju zbog čega i zašto sam premješten na Vis, tako načelnik Odjela Vidović tvrdi da ga nitko nije niti pitao, niti konzultirano da on o tome nezna ništa niti Robert Kralj, načelnik istog Odjela u MUP-u RH, a sa druge strane čujem priču kako je navodno baš načelnik Ante Vidović rekao da on nije mogao stati iza mene jer nije siguran što sam ja sve tijekom domovinskog rata radio, što me dodatno vrijeđao jer je isti bio itekako upoznat o onome što sam ja radio jer je on od moga rada i živo i dok sam ja danonoćno radio on je bio u svom privatnom biznisu otvorio KB na Cnkarijevoj Poljani u Splitu sa izvjesnim "Giom", ima neki biznis u Dubrovniku zajedno sa djelatnikom SIS-a Matom Bartulović, neka događanja oko "Simpa-Vranje" o čemu sam pisao, a dolazio je na posao kada je htio uvijek bi ga sve sređeno i riješeno dočekalo baš zahvaljujući meni itd., a načelnik sektora krim. policije Ante Belak isto nezna ništa, nema pojma, kune (klede se u svoju djecu itd). Zamjenik načelnika PU Petar Stazić također nezna ništa, osim što mi je rekao da je njega načelnik PU Ivo Cipci jedno jutro upitao "ima li u našoj PU Nikola Domjanović", i ništa više, a sam načelnik PU Ivo Cipci kojem sam dao primjerak prigovora i ništa više.

Dalje nastojim dobiti odgovor od načelnika SZUP-a Centar Split, Bože Gabričević koji mi zakazuje prijem, ali me ne prima na razgovor jer iako sam ja došao točno u dogovoreno vrijeme tajnica tvrdi da je odsutan da nezna kada će doći, ali me je

dočekaao Milan Perkušić (sadašnji načelnik SZUP Centar Split) od kojeg nisam dobio nikakav odgovor već su ga interesirale moje spoznaje pretpostavke o mom premještanju koje sam mu u pojedinosti i ispričao kao što je naprijed i napisano, ali rezultata nema, nema odgovora, načelnik operative SZUP-a Centra Split Brune Stanić mi je poslije rekao da on nije bio u mogućnosti da mi pomogne jer mu je sugerirano da se u to ne miješaju.

S druge strane saznanjem da su tih dana za vrijeme obrade nad zarobljenim pripadnicima neprijateljskih formacija često na samo vidani skupa načelnik SZUP-a Centar Split Božo Gabričević i načelnik PU Ivo Cipci, te da sam uzalud tražio pomoć od SZUP-a od Bože Gabričevića jer mi neće pomoći iz razloga što je on u rodbinskoj vezi sa Jerkom Vukasom bivšim zamjenikom ministra MUP-a RH a o kojem sam ja prikupio kontraverzne podatke od zarobljenih pripadnika neprijateljskih formacija itd., te da je to jedan od glavnih razloga što i jesam protjeran na Vis.

Opet čujem drugu priču da sam protjeran zbog Ivice Romca iz istih razloga, odnosno samog načelnika Ive Cipcija zato što sam pisao i o njenih (naprijed navedenih), kao da je on zajedno sa načelnikom krim. sektora Antom Belakom se dogovorio da me potjeraju iz razloga što sam ja dao predmetnu izjavu od Slobodana Despinića djelatniku SZUP-a Mati Babaji.

Zatim čujem još jednu priču da sam protjeran iz razloga što sam se dotaknuo ubojstva pok. Mira Barišića kojeg su navodno ubili naši ljudi, ljudi iz Splita, da pok. Miro Barišić nije prešao na okupirano područje onog dana kada je trebao, niti se našao tada sa našim ljudima koji su ga trebali sprovesti na okupirano područje, niti poslije narednih dana te se nezna da li je i kada i kako prešao, da li je ubijen od naših u nekom stanu u "Sesvetama", u svezi sa tim postojala su i druga otvorena pitanja, kao što je tih dana radio Josip Perković u zaleđu Zadra i Šibenika gdje je viđen neuobičajeno sam u terenskom vozilu marke "Lada" kako se vozi put okupiranog područja i preko linije razdvajenja i sl.

Opet čujem drugu priču da sam maknut zbog toga što sam takao jezgru KOS-a vezano za djelovanje KOS-a preko Ercegovića i dr. itd., a sve su to preslužbene tvrdnje koje itekako mogu biti osnovane i realne jer tom o istome i pitao.

Pitam
dobija
vjero
i uze
trans
Ante
daje
koji
pre
tren
Sa
di
"i
s
i
1

Pitam i tražim odgovor za moj premještaj dolje kod nadležnih službi u HV, gdje ne dobijam nikakav odgovor, vojni obavještajci i djelatnici SIS-a se čude i nemogu vjerovati da sam protjeran, te mi nude prelazak u SIS Centar Split, što sam i prihvatio i uzeo potrebite formulare. Međutim u to vrijeme se SIS Centar Split ukida i transformira u Centar Zadar, rukovodstvo se mijenja kod mene neočekivano dolazi Ante Zečić bez mog poziva i interesira se za moj slučaj i prelazak u SIS kojem ja dajem taj popunjeni upitnik za prijem uvjeren da je on i došao radi tog kod mene a koji mi je poslije tog nakon izvjesnog vremena rekao da nikome ne pričam da sam preko njega uputio upitnik i spremao dolazak u SIS da me neće primiti u SIS da se sad trenutno neprimaju u djelatni sastav nikoga i sl. što mi je bilo sumnjivo.

Sa druge strane čujem priče od ljudi iz struktura aktualne vlasti i politike kako pričaju da me je davno trebalo potjerati sa tog posla jer sam "komunjara" jer sam "sumnjiv", "da sam u bivšem sustavu tukao naše ljude" i sl. a što nisam i nemogu vjerovati kako su o meni stvorene takove lažne priče, pa tako uvjerljive, tako da su u mene i sumnjali i ljudi koje sam upoznao 89/90 i 91 godine kroz početne aktivnosti stvaranja države Hrvatske, a sa kojima sam izgubio svaki kontakt baš zbog mojih danonoćnih odricanja na ovim poslovima stvaranja domovine Hrvatske, što sve skupa potvrđuje snagu "petokolone" i izgrađen njihov sustav-marketing djelovanja protiv svih čestitih Hrvata i domoljuba koji su se danonoćno borili za Hrvatsku tako i protiv mene o čemu sam i unaprijed pisao (tako su i sorili Josipa Bučića).

Sve tako jako bez milosti, to je definitivno opasna sorta svita-likova ljudi "sila tame" sve imaju na raspolaganju, novac, drogu, kriminal, "novine", pozicije u svim državnim tijelima, tek tada postajem svjestan koliko su se isti samnom bavili, što su sve smišljali i što su mi sve radili, to sa vremenom sve više saznajem, a koje su mi "boli" nanijeli ne želim ih u ovome niti spominjati, jer to su samo takve boli, da ih nikome nebi poželio a ja ću uz Božju pomoć nastojati sa njima živjeti i boriti se da se takove stvari nikome više ne događaju.

Iz naprijed narečenog je jasno da su krugovi zatvoreni da su mi šanse slabe da se iz svega ovog izvučem, naprotiv postoje stanje i gore jer mi je v.d. zapovjednik P.P. Vis Mirko Banović priopćio da moram sam sebi naći smještaj i prehranu na Visu da

nemam prava na daljnji smještaj u hotelu "ISSA", a koje on pravo ima i zadržava ga (svi poslije mene koji su bili premješteni na Vis bilo im je to pitanje rješeno od strane MUP-a dakle ili stan ili bilo što drugo na teret MUP, evo sad primjer Tihe Marasa i dr.) što je jasno da se hoće tako iznuditi moj definitivni odlazak iz službe jer zbog niskih primanja a tako i zbog postojećih kreditnih obaveza nisam u mogućnosti taj problem riješiti, a sa druge strane nastojim steći snage da zadržim svoje visoko policijsko držanje kako mi se na tom području nebi nešto negativno podmetnulo jer želim ostati u sustavu policije i tako stvarno uz Božju pomoć u to malo vremena riješio sam nekoliko krim. obrada i krim. djela, čemu su se čudili svi djelatnici P.P. Vis koji nisu ni imali radnih navika a istovremeno sam zatražio i poduzimanje drugih aktivnosti među kojima stavljanje pod kontrolu objekata ex JNA, vojarni, ukopa, tunela i sprečavanja daljnje devastacije i uništavanja jer su isti bez kontrole i nadzora ostavljeni i pljačkašima i lešinarima da iz istih objekata odnose vrijedne namještaje, opremu, uređaje, a sami sakupljači starog željeza, bakra kidaju kablove, instalacije tako da se ti objekti svakodnevno dovode u takovo stanje da više nemogu biti pripremljeni za bilo kakvu uporabu, odnosno toliko su devastirani da je opasno bilo i ulaziti u te objekte, a koje mjere nisu na moje traženje poduzete, jer navodno nije utvrđena nadležnost za te objekte. Isto tako sam se neposredno uvjerio i u drugu tužnu životnu zbilju a to je život na otoku za vrijeme jeseni i zime, sve je tmurno, ružno, nekoliko cafe bara radi i tu se odvija kompletni život mještana Visa, tu su skupa i intelektualci, narkomani, alkoholičari, mentalno-retardirani i svi drugi, koji skupa žive, puše marihuanu, piju, koji međusobno pričaju ili oni koji sami sa sobom pričaju, svakodnevno tu stvarno nema života ni budućnosti ako se nešto ne učine za te ljude (to je djelo bivšeg sustava koje se mora popraviti).

Da bi krajem 1995. godine te sile, nakon što su utvrdile da me imaju pod svojom kontrolom preko meni bliskih osoba, na meni bolan način, u čemu očito uživaju, služile me iz policijske postaje Vis premjestiti u Split u III policijsku postaju u svezi čega dobijam "Rješenje" od 01.01.1996.god. kao referent za obradu kriminaliteta i da se razvrstavam opet u niži u XV platni razred u zvanje policajca što je također nepravilno, jer je kao i prethodnoga "Rješenja" suprotno odredbama o premještanju navedenim važećim Zakonu o državnim službenicima i namještenicima i nositeljima nosivskih funkcija, prema kojem zakonu treba prilikom premještanja respektirati postojeće stanje, što očito u mom slučaju ne vrijedi, ali mi nije ni jasan način

postupanja sa sumnjom da se u svezi mene u PU krivotvore podaci, a koja sumnja se kasnije i obistinila jer sam jedne prilike poslije zatražio da mi radi ulaganja prigovora ili žalbe na predmetna "Rješenja" u kadrovskoj službi izlistaju moje godišnje ocjene, kojom prilikom mi je nazočna djelatnica nakon što je izvadila moj predmet i karton rekla da za mene nema godišnjih ocjena za ratno razdoblje 90-96 godine, da nisam ni ocjenjivan, što naravno nije točno, jer sam redovito svake godine ocjenjivan i to za najvećom ocjenom "naročito se ističe" koje sam ocjene i potpisa svake redovite godine kod mojih neposrednih šefova Miroslava Škorputa i Ante Vidovića. Zbog zbog čega sam se i obratio istim koji su mi rekli da su godišnje ocjene redovito predate u kadrovsku službu odnosno načelniku Sektora krim. policije prvo Nenadu Bublji, a poslije Anti Belaku koji ih je dalje proslijedio u kadrovsku službu, zbog čega sam otišao kod načelnika sektora Ante Belaka koji mi je rekao da ih on nije uzimao moje ocjene i da on nezna što je sa tim ocjenama te da postoji mogućnost da ih je vodio njegov prethodnik načelnik sektora Nenad Buble te ako je, onda su u "kasi" u njegovom uredu što će on pogledati i neće biti problema da će ih on vratiti u kadrovsku službu. Nakon toga nekoliko puta sam pitao načelnika Antu Belaka što je s tim ocjenama, a u svezi kojeg upita sam gotovo uvijek dobivao odgovore da nezna gdje su da ih nemože naći sl. Isto tako mi je tvrdio i načelnik Vidović, tako da bi mi poslije protoka svih žalbenih rokova jedne prilike rekao da su moje ocjene na mjestu tj. u Kadrovskoj službi da ih je on potpisao, na što sam ga upitao kako je potpisao moje ocjene koje su već potpisane na što mi je rekao da su sačinjene nove ocjene jer onih od prije se izgubio svaki trag, a što mi sve skupa nije bilo jasno jer sam i ja po tome trebao ponovo potpisati godišnje ocjene a nisam.

S obzirom da sam ja odlučio ići linijom manjeg otpora tj. popustiti pred istima jer nemam drugog izbora u sustavu a van sustava se sa istima mogu potući i popucati od koje mogućnosti sam nakon dugog razmišljanja odustao (ni danas neznam da li sam pravi potez napravio sa svojim povlačenjem) ili sam se treba sve drugo pregoriti, obračunati sa tom bandom), tako i nisam dalje provjeravao što je sa tim mojim ocjenama, ali sam jedne prilike poslije par godina također u kadrovskoj službi tražio neke podatke za sebe u odnosu na radna mjesta na kojima sam sve radio kada mi je djelatnica u kadrovskoj službi nakon što je izlistala podatke iz kompjutera pročitala iste u kojima stoji da ja nisam uopće bio niti ikad radio na Odsjeku od posebnog interesa odnosno Odjelu za ratni zločin i terorizam već u Odjel za gospodarstvo gdje

nikada nisam radio, a kojoj sam potom objasnio sve i koja je rekla da će tu grešku popraviti (možda slučajnu a možda ne), a što nisam provjeravao a naprijed sam već opisao radna mjesta na kojima sam i u kojem vremenu radio.

Mojim povratkom u Split u III policijsku postaju stavljen sam na poslove suzbijanja općeg kriminaliteta točnije u grupu koja je otkrivala krađe djelova sa vozila (svjetla, antene, žmigavce, koło, radiokazetofone), ali i pod organiziran osjetan primitivni nadzor s jedne strane od zapovjednika Vinka Maljića a sa druge strane pomoćnika zapovjednika za krim. obradu Josipa Buljana, a koje zadaće izvršavaju djelatnici koji zajedno samnom rade iako su početnici tako bezobrazno ispitivajući me svakodnevno prema dobivenim uputama o svemu, o mojim nakanama i sl. što sam i očekivao ali ne na tako primitivan i bezobrazan način, te sam im nastojao udovoljiti i davao tražene odgovore, što oni nisu primjetili već bi bili sretni kako su nešto od mene saznali hvale se kako su me uspilli ispitati i sl., te bi odmah otrčali do Maljića ili Buljana odnosno kod Belaka ili Stazića u PU, neznajući kako su jadni oni i njihovi nalogodavci koji nisu i nikad neće imati stvarne policijske ni ljudske vrijednosti.

Nakon toga ne izostaju ni druge reakcije, kako su svi ti rukovodioci sada javljaju kako su oni stali iza mene, iza moga rada, kako su se borili za moj povratak sa Visa i sl. što sam potvrdio i naravno zahvaljivao te nastojao na poslu raditi i polučiti rezultat bez obzira što mi je dodijeljena problematika na kojoj rade početnici u policiji, no za mene nije ništa ispod poniženja raditi, držim da je bitno pošteno raditi a i izdržati nepravdu, što i uspijevam uz Božju pomoć, da bi me se nakon tog pokusnog roka ti veliki stručnjaci prebacili i u drugu grupu koja se bavi također suzbijanjem općeg kriminaliteta ali koja grupa pokriva problematiku krađe i provalne krađe iz "kioska" i "prodavaonica-samoposluga", što bez pogovora radim i naravno rezultati i dalje ne izostaju.

Međutim izostaje stalni nadzor i ispitivanja nadamnom i sl. od istih djelatnika kojima nastojim redovito odgovoriti na upite, s tim što su postali dosadni, pa bi im namjerno u naredno vrijeme na isti upit - pitanje davao različite odgovore što ja odmah izazivalo i drugačije reakcije pa i interes i drugih službi a što je interesantno uvijek se pojavljuje isti ljudi (Čelan, Zečić, Boljat, itd.) i ne slute da su prepoznatljivi, što me izaziva da im rečem neke gluposti koje oni žele da čuju nakon čega oni stvarno sretni odlaze, zato im i rečem, misleći da ću im se riješiti, ali nisam, jer sam tu situaciju krivo procjenio jer oni ne kuže da ih valjan i namjerno im pričam kojekakve lažne priče i

stvari,
svakod
koji su
terori
bio ni
Odjel
presti
prede
poku
nekc
Zdr
uz b
pist
Ne
pre
po
pl:
in
ku
Š
z
I
1

stvari, pa se intenzivnije počnu baviti samnom, što traje, što daje rezultat da mi se svakodnevno pretresa moj radni stol u uredu i nestaju neke preslike pismena i rukopisi koji su se odnosili na prijašnju problematiku koju sam radio na odjelu za ratni zločin i terorizam a koje nisam uspio prije staviti u odgovarajuću formu za vrijeme dok sam bio na Odjelu za ratni zločin i terorizam te sam to namjeravao učiniti i dostaviti Odjelu na daljnje postupanje ali nisam jer su mi isti spisi pokrade među kojima su bile preslike sl. bilješki koju je sačinio načelnik Ante Belak u svezi lažnog atentata na pok. predsjednika dr. Franju Tuđmana za vrijeme Sinjske Alke 1993. itd., a što sam pokušao saznati tko je to počinio krađu i te pretrese, ali nije to bilo uopće jer je nekoliko povlaštenih krim. djelatnika Stipan Skejić, Marin Mario, Marko Perković, Zdravko Penić imalo ključeve od svih soba – ureda u koje su ulazili kad su htjeli a sve uz blagoslov pretpostavljenih (Buljana i Maljića), ali sam poslije pronašao jedno svoje pismeno na stolu ispod drugih spisa u uredu kojeg je koristio Marko Perković, Nediljko Sablić, Milenko Vasilj zbog čega sam pretpostavio da je najvjerojatnije ove pretrese vršio Marko Perković jedan od povlaštenih ljudi načelnika sektora krim. policije Ante Belaka koji je za svoje prljavštine nagrađen radnim mjestom više škole i platnim razredom u skladu sa višom školom iako je isti imao samo osnovnu školu, a inače se Marko Perković pojavljuje i u drugim kontraverznim ulogama oko krijumčarenja vozila, duhana i to zajedno sa načelnikom Antom Belakom, Matom Škerom, Mirko Šimlešom, Jakovom Grubišić, Ilijom Klišaninom i sličnima, a koji su za to vrijeme u gotovo otvorenom sukobu sa grupacijom okupljenom oko zamjenika PU Petra Stazića, Tihe Marasa, Vinka Maljića itd., koji sukobi su podjelili djelatnike u PU gotovo na svim razinama, koji se bave jedni drugima a u što su uvukli i određene grupacije ili pojedince iz krim. miljea.

Gotovo svaki ima diktafon, jedni druge snimaju jedni drugima podmeću, većina policijskog posla se radi po nalogu i odobrenju pojedine te grupacije ili se sprječava rad policije po nalogu tih grupacije tako da se uništava sustav odnosno institucija policije i dužnosti koje proizlaze iz Zakona o unutarnjim poslovima, privremenom poslovniku, ZKP-a itd., a u što se ja ne želim mješati unatoč tome što me sve to boli, što mi to smeta nemogu podnijeti da se osobe iz krim. miljea uvode u sigurnosni sustav, a rad policije ili obavještajne zajednice a još više me smeta što ti slobodno presreću ili upadaju u društvu u kojima se kreću "časni i poštteni policajci" te oni o istima prikupljaju neke podatke ili stavljaju im neke teme ili priče u usta koje su sami iscenirali kao njihove, naravno sve po nalogu da bi isti na temelju tih lažnih

tu grešku
sam već

zbijanja
(svjetla,
mitivni
oćnika
ci koji
nevno
ali ne
žene
ivale
osno
koji

sko
što
ez
za
ti
i
:

konstrukcija bili degradirani i diskreditirani, progonjeni, smjenjeni ili iznudeni da odu iz policije (Bucić, Balentović, Bajo, Lušić, Čurić Nino, Stipe Marić, Latković, Ivica Klarić itd.) sa druge strane kriminal je opće prihvaćen to postaje normalna stvar, nije normalan policajac koji na cesti ne uzima novac, nije normalan krim. policajac koji ne uzima novac od kriminalaca. Nadalje sa terena dolaze priča kako je u organizirani kriminal na ovim prostorima umješana policija koja prevozi ili omogućuje prijevoz krijumčarene, ukradene robe preko policijskih punktova, granice prema R BiH, ili preko trajekta na međunarodnim prugama (uvoz robe-vozila i dr.), (krijumčarenje osoba), neki nositelji ti krijumčarenih aktivnosti te otvoreno hvale sa svojom krim. aktivnošću i spregama sa policijom (Bošnjak Janko, Ivica Bago, Bogdan Zlatko, Ivo Sinovčić, Alen Novaković tzv. puk. HV, Stipe Soldić zv. Šojka, Silvana Burla, Zdravko Biloš, Šime Čorluka, Goran Sopta, Ivan Sopta, Boris Ercegović, Vlado Radin, Sven Šegavčić, Nenad Teklić, Dragan Jurišić, Davor Žanko zv. Dacolo te Brčić i Damira Mrkonjić itd.) da se grade kuće i stanovi na istočnom djelu Splita na nacionaliziranom zemljištu od opranog novca od droge, a na temelju krivotvorene dokumentacije, što je navodno uzrok nastalog požara u kojoj baraci (PIS-a) usred grada je izgorjela.prava originalna zemljišno-urbanistička dokumentacija a sve kako bi se zataškale te krivotvorenine, pa tako nije niti uzrok požara otkriven odnosno počinitelj od gradske uprave preko korumpiranih veza dobivaju poslovni i drugi prostori vlasništva grada Splita.

Tako od korumpiranih doktora mirovine, preko veza primaju se u policiju policajci sa krivotvorenom dokumentacijom koji služe korumpiranim rukovodiocima od kojih se neki upućuju u više i visoke škole koje na "brzinu sve u roku završavaju" preko tih krim. veza, a koliko je samo ispita položila jedna Imočanka koja ima salon mode "Naftalina" u Podhodniku ispod velike tržnice itd., u svakoj policijskoj postaje ove PU po 20-30 policajaca vozi i posjeduje osobno vozilo sa registarskim oznakama i dokumentacijom treće države najčešće R BiH itd.

Naprijed opisano stanje kriminala općenito na ovim prostorima jednako je i stanju kriminala u III Policijskoj postaji možda i više naglašeno nego u drugim policijskim postajama kako zbog specifičnosti teritorijalno-ustrojstvenog područja, infrastrukture, oblika naselja, prometnicima, kao i zbog činjenice da baš na ustrojstvenom području III P.P. i prebiva većina spomenutih osoba kao nositelja organiziranog kriminaliteta sa svojim objektima, ilegalnim skladištima (Ivica Bago, Zdravko Biloš, Goran i Ivan

Sopta, Z
ne postu

Zapaž
krijumč
ispada
vračen
koji je
Stipan
se isti

Sve t
pokuš
cijela
prijav
načit
stran
zado
pistr
daju
obe
prel
djel
ten
Bu
ser
jer

Ta
što
in
ku
P

Handwritten signature or initials at the bottom right of the page.

Sopta, Zdravko Baković, Sven Segavčić, Brčić, itd.), a po kojim problemima se uopće ne postupka.

Zapaženo je to da ukoliko netko od policajaca na terenu neku osobu sa krijumčarenom robom (cigarete, kava, čokolade) pa je privede u policijsku postaju ispadao bi smještan jer ih ta roba odmah istog dana, a najkasnije za dan-dva bila vraćena, uz odobrenje pretpostavljeni i bez pitanja ili konzultiranja sa tim djelatnikom koji je postupao i robu oduzeo a što bi gotovo uvijek činili isti ljudi (Marin Mario, Stipan Skejić, Zdravko Penić) a što je uvredljivo za djelatnika koji je postupao jer mu se isti smiju, rugaju čovjeku u svom poslu ponižavaju.

Sve to meni jako smeta ali nastojim ne reagirati, niti raditi oko takovih stvari, pokušavam ove mlade policajce što više educirati i osposobiti za rad, jer je gotovo cijela postaja, pogotovo ovi u krim. policajci su bili manjkavi u pismenima, kaznene prijave su mi bez bitnih elemenata tog krivičnog djela pa čak i mjesta i vremena te načina izvršenja. Isto tako je i sa zaposlenicima o očevidu, na koje se stvari nije baš od strane pretpostavljenih ni poklanjala dužna pažnja unutar III P.P., stoga mi je činilo zadovoljstvo kada bi uspio osposobiti mladeg kolegu da zna točno sačiniti sva pismena i kvalitetno obaviti razgovor i sprovesti krim. obradu a što sam i tražio da mi daju mlade ljude da rade samnom da ih naučim i stručno osposobim a što bi isti obećali kada bi vidjeli da sam u kratkom vremenu i uspio odmah su te djelatnike prebacivali u druge grupe jer "Ja Nikola Domjanović" negativno djelujem na djelatnike da ih povlačim za sobom i sl. a neke su prebacivali iz krim. policije u temeljnu policiju (Omelić i Živković) za koje mi je rečeno od pretpostavljenih, Buljana i Maljića da isti pohađaju izvanredno višu školu UP-a te da često odlaze na seminare i ispite u Zagreb zbog kojih izostanaka trpi posao što nisam htio komentirati jer sam znao da je pozadina nešto drugo.

Tako kako sam pretpostavio nešto poslije se i potvrdilo jer je neposredno prije nego što su premješteni iz krim. policije u temeljnu policiju Mario Omelić napisao informaciju o krijumčarenju duhana na području grada i III P.P. koja se dostava krijumčarenog duhana vrši preko HPT odnosno preko poštara sa službenim poštanskim vozilom ili motociklima u prigradskom naselju (Kila, Mejaši), a po kojoj

informaciji nije postupala III P.P., a ni nitko iz PU gdje je i prosljeđena ta informacija.

Tih dana preko noći iz mog ureda nestala jedna baksa cigareta marke Malboro (original petica) koju je netko od policajaca oduzeo od nekog krijumčara ili ilegalnog preprodavača duhana, u svezi kojeg nestanka te bakse sam izvršio uvid u prekršajni upisnik i utvrdio da nije podnijeta niti jedna prekršajna prijava tih dana u kojoj prijavi je predmet prekršaja duhan, a niti kaznena prijava, zbog čega sam upitao pom. za krim. policiju Josipa Buljana što je sa tim cigaretama koji mi je odgovorio da je to riješeno da se ja u to ne petljam da je to posao Skejića, Marina i Penića a ne moj.

Također tih dana je vraćen jedan osobni automobil marke BMW kojeg je dana 19.12.1996.god. na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 727354 oduzeo djelatnik Marijo Omelić i Antunović zbog carinskog prekršaja i drugih prekršaja iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama a od Denisa Nenadića (inače sina od nekog direktora poduzeća iz Imotskog ili u Imotskom koji je navodno prijavljivan ili bio umješšan u gospodarski kriminal u tom poduzeću) koje je prekršaje Denis Nenadić počinio tijekom prethodne noći kada je probio nekoliko blokadnih punktova na cestama po gradu Splitu, ne zaustavivši se na znakove zaustavljanja zbog čega je bježao po gradu a kojeg je hvatalo nekoliko autopatrola dva-tri sata, sve dok sam nije ušao u slijepu ulicu gdje je sa službenim vozilima blokiran i onemogućen u daljnjem bijegu, ali gdje je se odbio podvrgnuti kontroli policije, a zatim se sa istima potukao a sve je sređeno i stopirano, prijave nisu podnesene. Na potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na mjestu potpisa O.S.O. koja je predmeta vratila stajao je potpis Omelić, a koji je negirao da je to njegov potpis niti je on vratio taj automobil, za što je se kasnije saznalo da je to učinio Zdravko Penić koji je i potpisao Omelića uz odobrenje pretpostavljenih (Buljana i Maljića), a bez znanja Omelića a za što također nitko nije odgovarao jer je to normalno i uobičajeno u III P.P.

Isto tako je normalno da krim. djelatnici oduzete predmete od počinitelja krivičnih djela ne oduzimaju na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta iako se predmet oduzimao, a za koji se predmet zna da je predmet konkretnog, tako primjera radi tih dana sa jednom grupom mladića riješeno je nekoliko provalničkih krađa od koje je

grupe oduzeto nekoliko provalničkih krađa od koje je grupe oduzeto dosta otuđenih predmeta alata, među kojima i dvije motorne pile za drva koje su između ostalim predmetima otuđeni iz baze SFOR-a ili UMPROFOR-a na TTTS, od kojih predmeta su Marin Mario i Skejić Stjepan pr. radi vratili jednu motornu pilu a jednu zadržali za sebe također uz znanje i odobrenje pretpostavljenih što se potvrđuje da su baš Skejić Stipan i Marin Mario zajedno sa Joispom Buljanom i Nikolom Buljan inače ocem od Josipa tih dana pilali drva kod Buljanove kuće na Barutani, a što su mi isti i potvrdili to u razgovoru jer sam tražio da mi posude pilu za pilati drva što su isti i prihvatili da bi se zatim predomislili i tražili da im vratim pilu što sam i učinio vrativši je Marin Mariu.

Također je normalno da krim. djelatnici III P.P. sa privremeno oduzetih osobnih vozila koja su vozila predmet KD skinu djelove i ugrade u svoj automobil kao što je Stipan Skejić skinuo sa osobnog automobila marke WV Golf bijele boje koje sam dana 15.05.1986.gd. predmetno vozilo privremeno oduzeo na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 727205 od Jure Kapetanovića temeljem zahtjeva ODO Split, a koje je vozilo predmet KD, zbog čega je vozilo i oduzeto a sa kojeg je vozila djelatnik Stipan Skejić skinuo prednji branik, hladnjak masku motora, bateriju i još neke djelove bez mog znanja, tako da je prethodno iz mog uredskog također bez moga znanja prethodno uzeo ključeve od oduzetog vozila a da bi skinute djelove ugradio na svoj osobni automobil iste marke i tipa poslije čega je prodao svoj automobil a skinute djelove sa oduzetog vozila nije nadoknadio ni vratio zbog čega isto vozilo nisam mogao predati u HAK auto-moto klub Split do okončanja postupka a što sve pretpostavljenima nije smetalo.Rješenjem ODO Split broj KT-1677/96 od 05.06.1997.god. došlo do obustave postupka tako zbog zastare trebalo je to vozilo vratiti Juri Kapetanović po zahtjevu njegovog odvjetnika Nevenka Jurišića od dana 19.12.1997.god. upućenog III. pol. postaji kojeg su nekoliko dana opsjedali i nagovarali ga da preuzme vozilo i da ništa ne poduzima na što je valjda isti i pristao a zbog čega sam ja tako osramoćen pa sam otišao kod zapovjednika Vinka Maljića da on preda to vozilo Juri Kapetanoviću iz razloga što ja tako nešto nemogu podnijeti niti na takav način baratati sa ljudima, a u svezi čega je Mate Kokeza lažno tvrdio pred zapovjednikom kako je on u ime Stipana Skejića pitao Juru Kapetanovića može li on s tog vozila sknuti te dijelove sve kako bi opravdao taj postupak Skejića, pred mnom i opravdali svoje lažne tvrdnje kako nema kriminala u policiji da bi poslije preuzimanja

vozila kod mene došao Ante Bučević djelatnik prometne policije koji mi je u razgovoru između ostalog spomenuo i taj slučaj na koji mu je se požalio Jure Kapetanović to kako su mu skinuti djelovi sa vozila i kako su na njega vršili pritisak da ništa ne poduzima, da šuti i nikome o tom ne priča i sl. Na što je isti tada pristao međutim u posljednje vrijeme se priča da je Kapetanović tužio MUP RH.

Za napomenut je da su baš Marin Mario i Stipan Skejić obavljali poslove v.d. pomoćnika zapovjednika za krim. policiju u prilikama kada je Josip Buljan odsutan i po njegovom odobrenju i po odobrenju zapovjednika III P.P. Vinko Maljića, a u svezi kojih su postojale priče kako oni rade i za neke tajne službe za koje potrebe su djelatnicu III P.P. Anitu Rebić uputili u Kanadu na nekoliko mjeseci da obavi neki posao za tu tajnu službu koristeći se svojom rođbinom koja živi u Kanadi, a koje odsustvo sa posla je bilo odobreno tako da je se pisao istoj godišnji odmor, slobodni dani i dr. Nađen joj je stan odnosno kuća za stanovanje u Strožancu koju nije plaćala, a čuvala ju je da u istu netko ne uesei a ista je vlasništvo nekog odbjelog kontroverznog Srbina koji je odselio tijekom domovinskog rata, a isto tako je istoj omogućen da unatoč toj činjenici on živi u Strožancu, ona dobiva plaćene novčane troškove kao da živi u Imotskom gdje ista ima i prijavljeno mjesto prebivališta.

radovi

Kao i još nekim sličnim djelatnicima od iste ekipe, a u svezi kojih su dalje postojale priče kako ti djelatnici imaju svoje radio-stanice namještene na frekvencije policije tako da isti slušaju rad odnosno razgovor policije van radnog vremena, kada koriste službena vozila, te da su Stipan Skejić, Marin Mario i Josip Buljan i prije u bivšem sustavu radili za tajne službe. Također da oni putem te opreme radio-stanica pomažu pri krijumčarenju roba preko blokadni policijskih punktova i granice R BiH i to Ivici Bagu, a koje su tvrdnje vrlo vjerojatne operativne u odnosu na neka događanja poslije a i na to da je kod Baga ili Baginog brata prilikom krijumčarenja robe preko granice R BiH pronađeno radio-stanica sa kodiranim frekvencijama koje koristi policija i dr.

Njih nekoliko su dirigirali sve a u svezi čega su imali potporu visokopozicioniranih djelatnika njihovih pretpostavljenih u PU te je nemoguće bilo što drugo poduzeti jer sa druge strane nastojalo se izolirati djelatnike III P.P. da nemaju kontakta sa drugim djelatnicima PU, zbog čega su Buljan i Maljić zabranjuju odlazak na "marendu", "ručak" u restoran u PU, jer je Buljan uz blagoslov šefova PU organizirao prehranu za

djelatnike III P.P. u poslovnom centru "Pujanke" kod nekog svog rođaka Jukića koji je imao KB-zalogajnicu uz korištenje bonova koje je izdala PU za marende, a što nije puno trajalo jer je se počelo pričati kako Buljan uzima proviziju i sl.

Ovo nekoliko primjera sam naveo iz razloga da bi se bolje razumjela situacija u odnosu na to da sam besprijeckorno radio svoj posao ne mješajući se u ove stvari osim naprijed narečenog jer sam želio sačuvati posao i mir a u odnosu na to da su me tih narednih dana premjestili na poslove suzbijanja organiziranog kriminaliteta što me je dovelo u jako dvojbenu situaciju s obzirom na moj stav o kriminalu općenito a poglavito o organiziranom kriminalu gdje ja prepoznajem značaj i društvene opasnosti od tog kriminala za državu Hrvatsku, gdje je poslije domovinskog rata to za mene državni neprijatelj broj jedan, stoga mi nije jasno s obzirom na aktualno stanje i umješnost policije u kriminal sa čim su se ti kriminalni rukovodili vjerojatno mojom "šutnjom" jer "šutnja znači odobravanje" pa u tom kontekstu me Buljan poziva i govori da se okrenem i staram o sebi i sl. kao i Vinko Maljić.

Sa druge strane ja se nalazim i dalje kao predmet interesantan drugim službama zbog moga rada na Odjelu za ratni zločin i terorizam, a isto tako mi je sa više izvora potvrđeno da su baš ti zarobljeni pripadnici neprijateljskih formacija zarobljeni tijekom vojno-redarstvene akcije "Oluja" prilikom saslušavanja kod istražnog suca lažno izjavili kao i njihovi odvjetnici predvođeni odvjetnikom Frančeskijem, Mastilovićem i dr. (koji su inače poznati po antihrvatskom raspoloženju) kako sam ja Nikola Domjanović sve zarobljene za vrijeme ispitivanja u PU mučio, tukao, maltretirao, i to svi bez obzira što ga ja nisam ispitivao ili ga nisam uopće vidio ili ga nisam ni mogao vidjeti, pa tako ni tući, mučiti ili bilo što drugo, a što je sve potvrđivalo da meni netko želi podmetnuti tako nešto i tako me ukloniti iz policije i općenito iz svakog oblika javnog života, a što na moju sreću nije prošlo tada ali me je svakako zabrinjavalo kao i spoznaja da tako nešto i danas traje u istom smislu i po istom scenariju što potvrđuje ova izjava Srećka Dragića data na "Internetu" i dakako to potvrđuje i moje stavljanje na raspolaganje.

Mislim da je iz unaprijed narečenog može se jasno utvrditi u koju sam situaciju doveden, zbog čega sam se odlučio da ponudeno prihvatim sa tim da sam odlučio i taktizirati u rješavanju te problematike koju stvamo nitko nije radio u III P.P. zbog čega sam prvo išao utvrditi stvarno stanje ugroženosti ustrojstvenog područja III

policijske postaje od tog kriminala a na temelju postojećih podataka unutar III P.P. gdje sam došao do interesantnih podataka koji se odnose na krađe osobnih automobila, koje su prijave prazne, po kojima se gotovo nije ni postupalo a uz to u odnosu na vrijeme i mjesto izvršenja krivičnog djela krađe vozila a u odnosu na rasporede djelatnika proizlazi da je 70% od ukupnog broja izvršenih krađa vozila izvršena je za vrijeme smjena pojedinih operativnih dežurnih (Igor Jerković, Jelena Odrlija) i autoophodnji, a u odnosu na mjesta izvršenja ukazuje na ugroženost pojedinih područja a prema operativnim podacima također kao potencijalni izvršitelji i suizvršitelji pojavljuju se osobe koje su u svakodnevnoj svezi sa djelatnicima III P.P. i PU kao što su Damir Mrkonjić, Šime Zovko, Karl Davor ili Srećko kao vlasnici vučnih službi, koji se nalazi u KB Stella u Stobreču, te KB Santa Fe na tržnici Sućidar a sa djelatnicima Milom Dropulić, Antom Belakom načelnikom, Ivicom Milić djelatnikom i nekim pripadnicima HV što mi je od prije poznato jer su o istome djelatnici SIS-a Centar Split pisali informaciju, a koja je navodno došla do načelnika Ante Belaka preko djelatnika SIS-a Alena Gojaka itd. S obzirom da prema postojećoj sistematizaciji narečenu problematiku na III policijskoj postaji trebaju pokrivati dva krim. djelatnika od kojih je jedan Ivica Milić koji se i nalazi na otkomandi na Odjelu za suzbijanje organiziranog kriminaliteta, Odsjek za vozila, a za kojeg i postoje podaci kako je isti umješan u krađe vozila, pa mi je drago da ne moram sa istim raditi.

Nadalje što se tiče krijumčarenja i preprodaje krijumčarenih roba tu se nije mogla napraviti nikakva analiza jer na tom području III P.P. u prethodnom razdoblju nije polučivalo rezultate, te ono što je rađeno je preko Odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta zbog čega sam i zatražio kod djelatnika istog odjela da mi takove podatke i primjerke pismeno daju radi edukacije a što sam i dobio a što me je razočaralo kakvo pismeno su sve prolazilo kroz taj odjel koji treba imati nivo ali ga očito nema, u onom obimu kojem bi ga trebao raditi, jer je očito da tu nema smišljenog stručno organiziranog posla već su polučeni rezultati najčešće plod slučajnosti ili rezultat postupka temeljen policije.

Posve mi je jasno što me čeka pa sam rukovodeći se sa tim i napravio sigurnosnu prosudbu i predložio plan rada i postupanja prethodno odnosno uvodno prezentirajući naprijed navedene i druge podatke koji potvrđuju opravdanost moje sigurnosne prosudbe po kojoj osim mene nitko nije ni želio postupati, pa je tako ostalo mrtvo

slovo na papiru što sam i očekivao, zbog čega se nisam puno ni osvrćao već sam pokušao ponešto raditi po toj problematici i to uglavnom po prekršajnim prijavama iz Carinskog zakona u kojim prekršajima su predmet prekršaja bila vozila, cigarete, čokolade a tako da bi nešto prosljedio a ponešto vratio kako su to nadređeni tražili što me je jako smetalo te sam definitivno odlučio raditi po zanatu a usluge ću učiniti u skladu sa zakonom i za potrebe službe, te sam otišao kod načelnika sektora krim. policije Ante Belaka da sa njim u startu tu odmah raščistim te stvari, kojom prilikom sam ga i informirao o naprijed narečenim slučajevima što je on negirao da zna lažući me rekao da mu dostavim u svezi sa tim i izvješće koje sam ja sačinio i dostavio mu preslike pismena (bilješki i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta) da potkrijepim svoje navode, našto je isti obećao da će on meni omogućiti normalan rad a da će slučajeve navedene u izvješću ispitati što je također lagao, jer poslije tog dan-dva napao me je u III P.P. u mom uredu pred nekoliko djelatnika Marko Perković inače Belakov čovjek, kako ja radim protiv ljudi, "psovao mi mater", mahao sa nekom kacaviđom ispred mene i sl. skoro 10-15 minuta, izazivajući me na tuču, što sam uspio izbjeći.

Naravno u svezi istoga ništa nije poduzeto a ja sam pitao Belaka zašto mi je to napravio a on se kune-klete u sve svoje da nije te mi govori ako ja hoću da će ga on potjerati iz službe, našto sam mu rekao da ne treba jer sam znao da on to nebi učinio, te sam stvar marganizirao kao da joj ne dajem važnost jer nitko ne želi ništa poduzeti naprotiv iz Belakovog okruženja čuju se priče kako Marko Perković nije uspio isprovocirati onog Nikolu Domjanovića pa da ga se definitivno rješimo.

Odmah poslije tih događanja saznao sam da se organiziraju tečajevi specijalizacije na nivou MUP-a na policijskoj akademiji te sam tražio da me upute na te tečajeve što su isti i nakon prvih neodređenih razgovora i pristali, a što je meni dobro došlo da se odmorim od te napetosti a njima da se odmore od mene, ali taj odmor i edukacija kojom sam i potvrdio odnosno obnovio svoje znanje dala mi je poticaja da svoj posao odradim do kraja te da tu bandu izbacim iz policije, zbog čega sam po povratku na posao istome se posvetio danonoćno bez stajanja izbacivao sam predmet za predmetom, prijavu za prijavu bez obzira o kome se radi ali sve po zakonu, zbog čega dolazi do otvorenih sukoba i scena nalik na scene iz filmova u svezi kojih ću Vam u daljnjem tekst pokušati prezentirati dio te priče, te moje borbe protiv kriminala, kriminalaca iz sustav policije i van sustava policije.

Prije nego što naprijed narečeno opišem naveo bi i to da je u međuvremenu došlo do preraspodjele zapovjedi radnih mjesta koje su pojedini klanovi međusobno podijelili unutar PU a sve nakon što je za načelnika PU došao Marko Bekavac koji je prije dolaska na mjesto načelnika u javnosti poznat po svojim istupima u kojima je obećavao borbu protiv kriminala i petekolone da će za te potrebe tražiti ispomoć MUP-a RH i djelatnicima koji će raščistiti tu problematiku što je bio obećavajuće, ali i ne realizirano, tako što je isti posao pod utjecaj grupacije oko Ante Belaka i Jakova Grubišića, koji su se bojali njegovog dolaska u PU za načelnika.

Zatim i drugih djelatnika koji su po puno toga kontraverzni što je za mene bilo razočaravajuće kao i za druge časne policajce, jer je se ponovno krenulo po starom tako da je se nastavilo sa borbom između pojedinih grupacija, s tim da bolje prolazi Belakova grupacija jer je se istoj priklonio načelnik Bekavac.

Jedino pod Bekavčevim pritiskom pada načelnik sektora temeljne policije Jure Radalj koji je početkom rata bio kontroverzan u odnosu na njegova držanja, ponašanja u Makarskoj kao predsjednik "rezervnog sastava vojni starješina", o čemu su i pisale i novine ex JNA "Narodna Armija". odlučno protiv razbijača Jugoslavije zatim njegove veze sa KOS-om, sa braćom Opačak, te gospodarski kriminal kojeg je bio nositelj brat Ratomira Vranješa bivšeg načelnika PU zatim sam Radalj u svezi sa kamenolom na Braču Jadrankamen i Prerada pivovara Split, a zatim je kontraverzan po dobivanju kredita i rješavanju stambenog pitanja, kao i devastiranju podzemnog vojnog objekta u Biokovu kojeg je osiguravalo i održavala ex JNA kao rezervno mjesto ex SIV-a i vlade ex Jugoslavije i u slučaju rata koje je bilo opremljeno sa najkvalitetnijom opremom koja je nekontrolirano i bez odobrenja nadležnih u RH, a po odobrenju Jure Radalja razneseno po policijskim postajama ove PU i zataškao slučaj kada je supruga od Luke Krndije djelatnica odsjeka za upravno-pravne poslove nakon što je smjenjena iznijela početak kako je šef tog odsjeka uzimao novac i djelio sa Jurom Radaljom, zbog čega je taj šef odsjeka M.M. na nagovor Jure Radalja sam napravio sporazumni raskid radnog odnosa a što je prikrilo kriminal a na to mjesto Radalj je postavio Vjekoslava Opačka koji nastavlja sa istim kriminalom tako da se otvara pitanje nestanka oko 100 hanko osobnih karata i putovnica za koje se sumnjalo i pričalo da su protupravne napravljene za državljane R BiH muslimanske nacionalnosti, što je ubrzo sve zataškano, a inače spomenuti Luka Krndija je bio djelatnik P.P. Makarska a brat spomenutog Milojka Krndije koji je od prije bio

ovo Radalj

poznat kako preko svoje supruge su mutili u Mediteran osiguranju – Makarska, da bi Luka nakon što je otkupio stan istog prodao, ostavio suprugu i djecu i otišao u Banja Luku gdje i sada živi u kući prognanog Hrvata koju je pravno otkupio. Posljednje vrijeme Jure Radalj bio je aktualan prilikom eliminiranja iz sustava policije djelatnika policijske Hvar Stipe Marića, koji je došao do saznanja o umješanosti djelatnika ove policijske uprave u organizirani kriminal u duvansku mafiju, a među kojima je se i spominjao i Jure Radalj zajedno sa drugim djelatnicima, a kojom prilikom je provjeravana moguća veza između mene i Stipe Marića kojeg uopće nisam poznavao niti ga danas poznajem, nadalje Jure Radalj se pojavljuje i u kontraverznoj ulozi prilikom smjene zapovjednika aerodromske policije Ninoslava Čurića koji je odbio postupiti protupravno i bez potrebite dokumentacije glede propuštanja neke carinske robe, zbog čega je isti bio došao u sukob sa rukovodstvom uprave, zamjenikom Petrom Stazićem, načelnikom Odjela granične policije Tihom Marasom i drugima koji su također prije tog iz aerodromske policije eliminirali Niku Baju. Isto tako Radalj nastoji 1995/96 god. eliminirati Zorana Radonića iz granične policije u ugovoru po nagovoru Tihe Marasa i dr., a zbog kriminala na granicu, tako da ga premještaju na Vis, gdje isti i ne odlazi jer je dobio podršku od svog kuma Tomislava Karamarka iz MUP-a kojem je isti iznio sva svoja saznanja o švercu o kriminalu na granici za što je tvrdio da je onaj kriminal – šverc kojim je se on bavio marginalan u odnosu št su radili ostali djelatnici MUP-a uz odobrenje šefova iz ove PU, a isto je i sa "HV", pa je istome rečeno za šverc, njegov kriminal i drugih je zataškan a zatim je nagrađen sa radnim mjestom vode sektora u P.P. Makarska na nagovor i nagodbom Jure Radalja koji mu je sugerirao da to prihvati jer su u Makarskoj Radaljevi ljudi i neće ga nitko dirati samo da štuti.

Međutim Radalj kod načelnika PU SD Marka Bekavca dobiva potporu od Josipa Buljana koji je imao otvorena vrata i dobre preporuke od ljudi iz okruženja Marko Bekavca, a isto tako je Buljan bio protiv ljudi iz okruženja Tihe Marasa, što je išlo u prilog Anti Belaku, zbog čega neki stradavaju bez razloga a sa druge strane priča se kako je Josip Buljan mene špijunira dok sam bio na odjelu za ratni zločin i poslije na III P.P., jer sam proglašen ekstremistom i sl., zašto je on nagrađen te je postavljen za zapovjednika II P.P. gdje isti sa sobom iz III P.P. vodi Stipana Skejić, kao pomoćnika za krim. policiju II P.P. a kao pomoćnika za krim. policiju III P.P. dolazi Ante Pervan i to sve bez obzira što su se o istima pričale priče kako su se brzo obogatili tako da je Buljan odjednom sa "gotovim novcem" kupio osobni automobil marke WV "POLO"

što je on nastojao opovrgnuti poslije tvrdeći da je posudio novac od nekog rođaka dok njegov rođak Zdravko Penić inače kontroverzni djelatnik III P.P. kupuje zemljište i kuću u izgradnji u Sinju na očevo ime, a zapovjednik III P.P. Vinko Maljić kupuje stan u Jeretovoj ulici po nekima preko kredita a po drugima za gotove novce a po nekima za dobivene novce od mafije, koje je navodno poslije i vratio (cca 30 000 DEM Ivici Bagi), a Stipa Skejić preprodaje očev stan obitelji Burmaz koji su inače prva ruka u ilegalnoj preprodaji čokolada koje krijumčari Ivica Bago sa kojim je se Skejić i pokumio, a u policijskoj upravi u uredu kod načelnika sektora krim. policije se svakodnevno pije, tu se opijaju naprijed navedeni zajedno sa Belakom, Jakovom Grubišićem, Petrom Bradarićem, Mirkom Šimlešom, Milom Dropulićem, Matkom Škerom, Ivicom Milić, Markom Perkovićem, Antom Pezo, Ilijom Klišaninom, Ivanom Brnićem, Mladenom Stojićem, Frane Medvedec, Miro Križanovićem zv. Tarabasa i dr. Kod kojih dolaze i kontraverzni Ivica Romac koji je navodno otišao u mirovinu nakon što je prethodno upoznat sa sadržajem izvjava koje su zarobljeni pripadnici neprijateljskih formacija izjavili u svezi njega, zbog čega je navodno i pobjegao s tim da mu je rješena i invalidnost uz krivotvoreno izvješće o stradanju, te je preko tih homoseksualnih, kosovskih i drugih veza postavljen za predsjednika lovačkog društva u Sinju o čijem poslovnim-financijskim transakcijama i poslovanju kasnije se čuju razne kontroverze kao i što su o njemu postojale sve te ratne kontroverze, kao i kontroverze krađa njegovog osobnog automobila marke "AUDI", te sređivanju "kasko osiguranja" i isplata odštete itd. s tim da je uredno zaposlio ženu u P.P. Sinj a koji su se međusobno nazivali Belakovi ljudi koji je preko svojih izuzetnih odnosa i utjecaja nad načelnikom Marko Bekavcem rješava istina stambene kredite koje po dodjeli nisu ni htjeli uzimati Mirko Šimleša, jer mu je neodgovarajući a s druge strane mu je rješen smještaj u stanu u vlasništvu Grada Splita, ili stanove za Petra Bradarića i Jakova Grubišića.

Osim pijanstva iste je krasilo i to da su neki od njih imali sumnjive škole i škole na brzinu završene čak više i visoke iako nisu imali ni rješen osnovne odnosno srednje škole, Skejić (osnovnu, srednju, zatim višu i visoku), Klišanin (srednja, viša i visoka), Milić (prekvalifikacije srednje škole) Kero i Perković (osnovna, srednja), itd., a koji su sebe proglašavali pravim i velikim Hrvatima u odnosu na ostale djelatnike, a dok drugi to nisu što je pogodovalo čuti načelniku Marku Bekavcu koji im je sve bespredmetno vjerovao, pa je poslije prerasporedbe radnih mjesta došla i druga u kojoj je napredovao Buljan tako da je postavljen za načelnika odjela za droge kojem

Belak p
odrađu
protjeru
kao sve
Medus
krimin
dr, a p
Lušić
kojim
Mari
Fran
čijin
med
sa v
u r
nel
po
us
pe
k
č
c

Belak preko svojih narko-dilera Mira Gunjače i dr. namješta i rezultate tako da odrađuju samo konkurentne narko dilere, kojima se javno hvale a sa druge strane protjeruju se ljudi koji nešto više znaju o tome i tude rezultate u javnosti prikazuju kao svoje, slučaj zapljene veće količine droge u Makarskoj i sl.

Međusobno dijele novčane nagrade, odličja i sl., kao i na Odjelu za organizirani kriminal gdje se smjenjuju Serdan Guštin navodno zbog kriminalnih veza s carinom i dr, a postavlja Jakov Grubišić, a prethodno je na odjelu za opći kriminalitet smjenjen Lušić i umirovljen, jer je htio rješiti nerješeno ubojstvo u Splitu, u Imotskom među kojima i ubojstva svećenika don Zdravka Blajčića i don Ivana Cvitanovića, Smoljko Mario, Erceg, Martića itd., a koje obrade je navodno sustavno minirao Ante Pervan i Frane Medvedec, po njihovom nalogu, a na koje je mjesto postavljen Petar Bradarić čijim su postavljanjem prestale sve te krim. obrade, po nalogu Ante Belaka koji je u međuvremenu navodno došao u sukob sa Justom Lušićem kojeg je umirovio zajedno sa Velimirom Trbonjačom što je bio paravan za umirovljenje Lušića, a nakon čega je u mirovinu otišao i Marko Veselinović koji je se u međuvremenu obogatio, kupi nekoliko autobusa koji su vozili na relaciji Split - Beograd, a koji je od prije bio poznat po veliko-srpskim istupima i vezama sa pripadnicima ex JNA, pa je tako i uselio po dogovoru u stan u kojem je prije prebivao izvjesni Subotić iz ex vojne policije JNA u Ulici Ruđera Boškovića sa kojim je se dogovorio za useljenje a kod kojeg je bilo okupljanje osoba srpske nacionalnosti iz te ulice i drugih krajeva zbog čega su susjedi tvrdili da je ovaj novo pridošli stanar Marko Veselinović gori četnik od onoga što je prije živio u istome (Subotić), a koji je stan isti bez problema otkupio, itd.

Da taj kriminalni cirkus bude sve veći naprijed spominjani se svakodnevno potvrđuju, pa tako u tom kontekstu se i potvrđuju u svojim reakcijama kad dođe do sukoba među nekim kriminalcima odnosno nositeljima organiziranog kriminala, pa tako slučaj kad su se fizički sukobili Ivica Bago i Zdravko Biloš (oba dugogodišnji nositelji grupa i krijumčarskih mreža) na području III P.P. niti jedan nije zatražio pomoć u III P.P. već je Zdravko Biloš pobjegao u Omiš i tražio pomoć od kontraverznog zapovjednika Antu Bekića i kod njega prijavio da ga je Bago fizički napao i od istog zatražio zaštitu, a sa druge strane Ivica Bago je otišao u II P.P. kod pom. zapovjednika Stipana Skejića i prijavljuje da mu je Biloš dužan novac kojeg neće da vrati, te da ga je otišao prijaviti u Omiš, našto Skejić odmah reagira te zajedno sa zapovjednikom Josipom

obiteljima za povratak na oslobođena područja na područja od posebne državne skrbi u sklopu Splitsko-dalmatinske županije, a koji novac on daje poduzeću "Miles" od kojeg nema povrata uloženog novca itd. Slično je bilo i u slučaju pretvorbe prodavaonice namještaja poduzeća Simpo-Vranje, Mesopromet, Ilova ili kaznene prijave podnesene protiv fizičkih osoba Ive Sinovčića, Alena Novakovića, Gorna Marjanovića, Janka Bošnjak, Šime Galić, Eduard Bajlo, Branka i Zorana Martinovića, Gorana Sopte, Ivce Bage i mnoge druge ostaju u ladicama do nastupanja zastare, a što navodim da bi se razumjelo i shvatilo i šire stanje, svi se hvale sa kriminalom, policajci, suci, odvjetnici, pa i sami kriminalci.

Sve je to normalno, normalno je da se brani kriminal, pa tako primjera radi policajac III P.P. Zelenika uzima novac od jednog vozača vozila na cesti bez izdavanja "bloka-potvrde" a za prekršaj kojeg nije učinio, što građanina revoltira pa odlazi u policijsku postaju prijaviti slučaj, nakon čega se ispitivanje vrši svih djelatnika koji su se zatekli u toj smjeni, pa zapovjednik Vinko Maljić štiti Zeleniku koji mu je povjerio da je on uzeo novac, pa Maljić umjesto njega šalje drugog policajca na prepoznavanje koji se lažno predstavlja kao Zelenika, a ovaj tako lišo prolazi što mu nije prvi ni zadnji put, pa se isti nastavlja po prelasku u II P.P. pojavljuje u sličnim ulogama, a po sprovedbi racionalizacije policije se pojavljuje kao osoba bez završene srednje škole te se stavlja na raspolaganje vladi RH, a ubrzo se i vraća na posao jer je negdje na brzinu završio školu itd. Ili slučaj kad se Ivica Alavuk prilikom sprovedene kriminalističke obrade nad istim zbog više KD razbojništva (KU - 468/97) hvali kako on ima podatke o sebi i o nekim njegovim prijateljima a koji se nalaze u informativnom sustavu MUP-a RH koje dobiva od svoje djevojke policajke (zaboravio sam joj ime) koja jedno vrijeme radila na glavnom ulazu u zgradu PU, zatim i operativnom dežurstvu PU, te u policijskoj postaji granične policije Resnik na aerodromu itd. Nadalje, takova je situacija i sa predmetnu koji su u mojoj nadležnosti postupanja a po kojima nije niti moguće pokušati postupati, a poglavito po vozilima koji su u carinskom prekršiti prekršaju i sl. ako se oduzme odmah se vraća, ili ako se oduzme krijumčarena roba, cigarete, čokolade, odmah se vraća bez mog odobrenja i pristanka, ili bez znanja i odobrenja djelatnika, koji su postupali po tom predmetu.

Za napomenuti je da je ovo sve navedeno mene potaklo da još detaljnije upoznam problematiku organiziranog kriminaliteta, nositelje te kriminalističke aktivnosti,

žarišta te sprege sa pojedinim djelatnicima i grupama-klanovima unutar ove policijske uprave, a u odnosu na ustrojstvene područje III policijske postaje koje područje površinski obuhvaća prostor od 125 km² a na kojem području obitava oko 100 000 žitelja različite starosne dobi, a taj prostor čini istočni dio grada Splita, te općina Podstrana, a samo područje je tranzitno kroz kojeg prolaze važni magistralni pravci prema jugu RH od pravca sjevera, te prema R BiH i obratno. Na kojem se području nalaz niz veleprodajnih i maloprodajnih centara, među kojima je najznačajniji TTTS preko kojeg se distribuira, nabavlja i otprema, te skladišti roba za potrebe grada Splita i šire u raznim oblicima. Također na ovom području postoji niz uslužnih i drugih djelatnosti, među kojima su značajni prvenstveno turizam, ugostiteljstvo, ustanove za promet novca i vrijednosnih papira (banke, pošte, mjenjačnice), razni auto saloni, auto kuće, auto servisi i drugi servisi, kao i druge ustanove potrebne za opskrbu žitelja ovog i drugog područja grada Splita, a uz to na ovom području se nalazi na objektima namjenjenih za športske aktivnosti, okupljališta i zabavljališta mladih, te razni sakralni i crkveni objekti i sl. Cijelo ovo područje je planom rada temeljne policije podjeljeno na pet teritorijalnih sektora sa ciljem sprečavanja i otkrivanju svih oblika inkriminiranja radnji, sprovođenja određenih djelatnosti, permanentnog i povremenog oblika kriminalističke i temeljne policije posebno ili koordinirano zajedničkim akcijama koje se također sprovode zajedno i sa drugim službama tj. funkcijskom policijom, inspekcijским službama i sl., a u svezi čega i jesam sačinio kriminalističko-sigurnosnu prosudbu i provedbu plan rada i djelovanja, a također uz konstataciju zatečenog navedenog stanja, te rezultate analize rada i kriminalnog stanja za proteklih 5-7 godina, predvidivši i ponudivši način sprečavanja narečenog kriminaliteta na takav način da ga do tada nitko nije tako stručno sačinio, pa je kao takav plan rada i sigurnostima prosudbu uzimaju kao primjer rada i za druge ustrojstvene jedinice poglavito za problematiku iz nadležnost organiziranog kriminaliteta.

Međutim to očito nije odgovaralo onim kriminalnim strukturama, pa tako me se odjednom počelo pozivati na razgovore od strane nadređenih uz dobronamjerno savjetovanje ostavi se to ove ili one problematike a sve kako bi se zaštitio postojeći kriminalitet, a što naravno nisam ni odobrio ni pristao već istu problematiku nastavljam raditi sukladno zakonom, mome znanju i stručnosti, pa mi se događa to da mi se makne nekoliko predmeta.

Takav je bio slučaj krijumčarenja roba koje je obradu vodila PU Primorsko goranska policijska uprava uz koordinaciju sa više drugih PU, a vezano za granični prijelaz RUPE odnosno carinarnica "GLAD" i druge, kojom prilikom jesu dotakla je osobe i sa ovog području kao što je Silvana Burla, Radan vl. Albatrosa i vl. poduzeća "Il Mairo" i dr. a sa koje sam obrade udaljen bez objašnjenja sa odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta, a gdje sam odmah u startu uz svoju stručnost i znanje odmah polučio rezultat prilikom razgovora sa jednim vozačem kamiona koji je radio sa prijevoznicima iz Solina-Klisa kojem se sad ne mogu sjetiti imena, a preziva se Tešija, a koji mi je dao interesantne podatke o tom kriminalu o čemu sam izvjestio Jakova Grubišića, Serđu Guština načelnika i donučelnika odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta i načelnika sektora kriminalističke policije Antu Belaka, koji su me odmah udaljili iz te krim. obrade, umjesto pohvale do čega mi uopće nije stalo, već do prostora da mogu dalje voditi započetu kriminalističku obradu, jer taj osjećaj čini policajca policajcem, međutim oni me vraćaju nazad na III P.P., a u odjel dolazi raditi na te poslove Marin Mario čija je baš kćer zaposlena u frizerskom salonu kod jedne osumnjičene Silvane Burle itd., a također u svezi tog predmeta postupanja su se spominjale kontraverzne priče kako je Splitska policija zaštitila neke od krijumčara tih raznih roba kave, pistaći, itd.

A u prilog tome ide i to da sam ja po tom predmetu i na područnoj policijskoj postaji imao za obavezu obaviti nekoliko razgovora sa nekim vozačima i prijevoznicima vl. poduzeća "Il Mairo" iz Stobreča i dr. koji su mi također dali detaljnije podatke a od kojih sam iste sačinio slične bilješke i izjave koje sam uz dopis dostavio odjelu za suzbijanje organiziranog kriminaliteta koji su dužni dalje isto dostaviti PU Primorsko-Goranskoj a očito nisu jer sam telefon u nekoliko navrata nazvan od djelatnika PU Primorsko-Goranske koji su od mene tražili da postupim po njihovom dopisu i sl. što me je iznenadilo kao i njih jer sam ja već po tim dopisima kao što sam naprijed naveo i postupao na što su mi djelatnici PU Primorsko-Goranske tražili od mene da im direktno to opetovano dostavim putem telefaksa a ne redovnom poštom posredstvom odjela za organizirani kriminalitet što sam i učinio. Međutim tu taj priču nije kraj jer su me ponovno za nekoliko dana nazvali djelatnici PU Primorsko-Goranski i tražili također od mene da požurim postupanje po njihovim zahtjevima na što sam im također rekao da sam ja već sve to napravio sačinio pismena i njima povratno dostavio preko odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta PU SD te da mi nije jasno kako to oni nisu dobili. Te sam istima obećao dostaviti tražena pismena kako su isti i tražili

međutim baš kada sam sa istim djelatnicima obavio razgovor, javio mi se načelnik odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta Srdan Guštin i rekao mi da ja ništa ne šaljem faksom u Primorsko-goransku već kako je redovita procedura shodno ustroju i funkcioniranju kriminalističke policije, dakle putem njegovog odjela, što sam istome odgovorio da ja već jesam poslao to odjelu da proslijedi dalje u PU primorsko-goransku, ali da su me djelatnici te PU zvali i tražili od mene da postupim po njihovim zahtjevima, i da im odgovorim da im je od strane djelatnika odjela rečeno da čekaju da ja odgovorim odjelu a što nije točno, kojima sam rekao da sam već to učinio a da oni nisu ništa dobili, pa gdje su završila pismena. Poslije čega me je načelnik Srdan Guštin pitao što sam poslao faksom, kojem sam tada konkretno rekao koja pismena sam poslao telefaksom, nakon čega mi je isti rekao da više ja ništa ne šaljem bez njegova odobrenja i njegova odjela, pa tako i nisam više ništa slao, a o čemu sam izvjestio i nadređene u PP zapovjednika Vinka Maljića i druge, a što je rezultiralo tom da ja više nisam dobijao ništa na postupanje po tom predmetu.

Isto tako poslije tog predmeta i nekoliko stopiranih drugih predmeta, kojim sam predmetima namjeravao spriječiti otvorenu ilegalnu preprodaju krijumčarenih roba cigareta, čokolada i dr. na tržnicama i ulicama ustrojstvene jedinice, kao i druge predmete vezane za carinske prijestupe (vozila) osobni automobili, a što je izazvalo veliko negodovanje općenito na nivou cijele policijske uprave jer je to opće prihvaćeno da se takovi automobili mogu uvoziti u RH bez carinjenja a među kojima i policajci tako da je u svakoj policijskoj postaji takvih bilo oko 20-40-tak, a zbog čega sam postao sankcioniran od nadređenih koji su mi dali dodatne zadaće koje bi isključivo radio po njihovom nalogu a koje zadaće su po puno toga kontraverzne, počev od činjenice da sam u zadaću od načelnika sektora kriminalističke policije Ante Belaka šefa odsjeka za vozila Jakova Grubišića dobijao svakodnevno sa ciljanim zadaćama i to svake noći od 20,00 do 05,00 sati u trajanju od cijelog ljeta i jeseni (5-6 mjeseci), 1997.god. istovremeno radeći i svoju redovitu I smjenu u III policijskoj postaji bez odmora.

Očito me je se htjelo izmrcvariti i natjerati da napustim službu, jer nije bilo ništa posebno od toga da sam dobio posao kojeg trebam obavljati kao vođa grupe koju čine nekoliko krim. djelatnika i djelatnika specijalne policije, a sa kojima bi vršio uglavnom racije u ugostiteljskim objektima, kontrole prometa na određenim punktovima, zasjede radi sprečavanja krađa automobila sa područja Makarske,

hvtanje pojedinih počinitelja KD, što ovako gledano izgleda u redu, a naravno nije jer su svi djelatnici iz te grupe bili oslobođeni drugih zadaća što je i normalno jer bi se svaku noć radilo više od 8 sati pa nekad i više od 10 sati, osim mene, a ja nisam mogao biti jer zapovjednik moje III P.P. Vinko Maljić istovremeno traži rezultate za pol. postaje po mojoj liniji rada za koju su liniju rada određena dva djelatnika od kojih sam jedan "ja" a drugi je Ivica Milić kojeg je Ante Belak od prije povukao da radi u odjelu za suzbijanje organiziranog kriminaliteta, odsjek za vozila pa je njegov zahtjev naizgled osnovan a sa druge strane opće je poznato kakvo je držanje i sam Vinko Maljić imao prema toj problematici a koji je itekako kumovao takvom stanju jer je dugo vremena baš sproveo radeći na toj problematici.

Nadalje u kontekstu te zadaće naveo bi nekoliko kontraverzi koje su po meni sumnjive sa svih gledišta a to je taj visoki stupanj izvršenja zadaća tog ljeta 1997-98. kako su Belak i Grubišić tvrdili tako da ni ja nisam znao, što ću raditi, koju zadaću ću dobiti itd. Sve dok ne bi tog dana – večeri ne bi došao na posao.

Međutim, čudno je da bi se neke zadaće ponavljale iako nisu se pokazale učinkovite kao što su pojedine racije u ugostiteljskim objektima u kojim ne bi bilo ništa interesantno za službu, osim što bi ga opetovanim racijama svake druge večeri iz tog ugostiteljskog objekta potirao sve goste što su sami vlasnici negodovali a o čemu sam i izvješćavao nadležne koji su to zanemarivali i ponovno nalagali vršenje racija u ugostiteljskim objektima koje drže osobe iz krim. miljea sklone nasilju i sl. a koje su baš u svakodnevnoj vezi sa načelnikom Antom Belakom i Jakovom Grubišićem, kao što je "Radin Obrad" iz Dugopolja, ili kontraverzne zadaće u svezi krađa automobila. Tako da dobijem zadaću da postavim zasjede na području grada Makarske na točno određena mjesta u cilju sprečavanja krađa automobila i hvatanja počinitelja, koju bi zadaću izvršio a krađe automobila bi se opet dogodile, ali sa drugog parkirališta na kojem sam parkiralištu zasjedu vršio prethodne večeri i tako cijelo ljetno što me je ubijalo u moju dušu jer je očito netko cijelo to vrijeme bio u svezi sa kradljivcima vozila, a odgovor bi trebali dati načelnici Jakov Grubišić i Ante Belak jer su oni jedini znali za plan zasjeda.

Isto tako bi isti trebali dati i odgovor na još neka pitanja i to kada su mi u kontekstu dobivenih zadaća dali fotografiju u boji od izvjesnog Mate Šimića iz R BiH osobe koja se po njihovim tvrdnjama potražuje zbog krađa vozila sa područja Makarske rivijere, za kojeg je naloženo da se i traži na tom području sa naznakom da je vrlo opasan tip, naoružan sa velikim stupnjem vjerojatnošću da će isti upotrijebiti oružje i

pružiti fizički otpor ili napasti na policajce prilikom hapšenja i hvatanja, a također naznakom da se isti po uhićenju odmah privede u PU SD u odjel za suzbijanje organiziranog kriminaliteta bez ikakvog razgovora sa istim, tako ja moram isto tražiti po Makarskoj i okolici s tim da sam i kroz redovne zadaće u III P.P. pokušao doći do saznanja o toj osobi pa sam tako u malo vremena od operativne veze saznao da se Mate Šimić može gotovo svaku večer pronaći u gradu Splitu, na Mertojaku u jednom kafe baru, u kojem se inače okupljaju neki kradljivci vozila, zajedno i neki djelatnici policijske uprave (Anto Pervan i dr.), hrvatske vojske a ne u Makarskoj zbog čega sam tu informaciju zadržao za sebe i odlučio da narednu večer na svoju ruku izvršim raciju u tom kafe baru bez znanja i odobrenja Jakova Grubišića i Ante Belaka, pa sam tako i učinio i odmah po ulasku u taj kafe bar pronašao predmetnog Matu Šimića, koji je bez ikakvog otpora postupao onako kako sam ja od njega tražio prilikom legitimiranja, pregleda i privođenja a u svezi čega je apsurd postojao veći u tome što Anti Belaku i Jakovu Grubišiću nije odjednom bilo po volji kako je Šimić Mate pronađen, pa se Belak pita tko je Nikoli Domjanoviću rekao za njega Matu Šimića, kako sam saznao iz čega je postalo jasno da Belak i Grubišić igraju igre samnom a što opetovano potvrđuju po tome jer oni Šimića predaju na krim. obradu djelatnicima policije R BiH u Grudama ili Posušju odakle navodno taj Mate na spektakularan način bježi iz pritvora odnosno te pol. postaje a opće je poznato da Belak i Grubišić nikad do tada nisu bilo koju traženu osobu radi krim. obrade predavali drugome na obradu a isti su bili poznati po prekoračenju ovlasti kada im je to odgovaralo pa se tako njihov glavni adut za te poslove Ivica Milić pojavljuje i ulogama da ispitivanje vrše i izvan službenih prostorija, čak i noću odvođeci te osobe u šumu radi zastrašivanja pa su se tako i sami hvalili kako je Milić nekome u šumi pucao iz pištolje pored glave da nešto prizna itd.

U kontekstu takove zadaće naveo bi i to da su Jakov Grubišić i Ante Belak dali mi u zadatak da tijekom jedne noći odnosno jutro iz Koprivna općina Dugopolje privedem jednu osobu (mislim da se preziva Didak ili slično) koja je osoba navodno prethodnog dana u nekom mjestu kod Mostara iz vatrenog oružja usmrtila vlasnik jednog automobila, i to kada je poginuo istog kradljivca u svom dvorištu pokušao spriječiti u krađi vozila, a o kojem događaju su svi djelatnici ove PU i bili upoznati putem brzojavke što potvrđuje da je se taj događaj stvarno dogodio ali i ne da je počinitelj iz Koprivna kod Dugopolja iako od istog odgovara ime i prezime osobi koja stvarno postoji u Koprivnu a za koju radnici Ante Belak i Jakov Grubišić tvrde da je to

počinitelj te da ga privedem, zbog čega i jesam odlučio da odem na teren i da putem operativnih veza prikupim podatke o toj osobi pa sam tako došao do saznanja gdje isti živi, u kojoj kući, u kojoj prostoriji spava i dr. Ali ne i podatke o njegovoj inkriminiranoj aktivnosti što mi je izazivalo sumnju ali i oprez pri postupanju pa sam tako sa još dva djelatnika inače pripadnika specijalne policije na dogovoren način u ranim jutarnjim satima kroz prozor ušli u prostoriju gdje je isti spavao te ga odmah lišili slobode zatim priveli u policijsku upravu, i predali istog Jakovu Grubišiću kako je i bilo naloženo da bi isti poslije konstatirali da je to druga osoba da nema nikakve veze sa vršenjem bilo kakvih krim. djela na što sam ih prethodno i upozorio.

Kao interesantno naveo bih i to što se odnosi na slučaj Maglov – Doždor i drugi iz 73 Bojne vojne policije o kojoj obradi je Belak i Grubišić reducirali postupanje a za samo iniciranje krim. obrade lažno su tvrdili da je potekla od njih s tim da je prava istina da je u tom krijumčarskom-kradljivskom lancu automobila iz djela narkomafije podrobnu informaciju napisao policajac III pol. postaje Sinovčić, a koju je informaciju kako svoje operativno izvješće napisao zapovjednik Vinko Maljić koje je izvješće upućeno načelniku policijske uprave Marku Bekavcu koji je naložio Belaku postupanje s tim da je Belak zajedno sa Grubišićem određivao način i tjeck postupanja pa se tako isti javljaju u kontraverznoj ulozi kada su zatražene pretrage stanova, kuća Zorana Doždora i drugih u Dugopolju kada je Ante Belak odredio grupe koje će voditi pretragu a kojima je naložio da se (prašina) droga ne dira ako se pronađe već ono što se odnosi na vozila kod Zorana Doždora i dr.

S tim da je nakom izvršenih pretraga po njima krim. obrada završena i unatoč činjenici da je pronađeno tek nekoliko vozila, a opće je poznato da je Ante Belak i Matf Brajković u Dugopolju bili poznati po stalnim posjetama baš kod tih kradljivaca vozila i narkodilera kao i to da poslije pretrage se pričalo kako u Dugopolju ima još vozila koje potječu od krađe a da ih policija neće da oduzme a koju sam priču provjerio i koja se potvrdila istinitom tako da sam u izvjesnog Perišića iza njegove kuće osobno vidio još četiri cijela osobna automobila a što sam prenio Belaku i Grubišiću koji su negirali moje navode da oni znaju bolje od mene i sl. te da nema više cijelih otuđenih osobnih automobila u Dugopolju, a nakon čega sam otišao u Dugopolje i pronašao tog Perišića i od istog oduzeo ta vozila, doveo ih pred policijsku upravu a Perišića također doveo na krim. obradu što ovim nije bilo po volji pa sam i

bio udaljen dalje iz te krim. obrade vrativši me ponovno istim zadaćama, koje sam obavljao po njihovoj želji i sve do kraja jeseni radeći 3. i 1. smjenu, svakodnevno. Nakon čega su isti zaključili da ta akcija prestaje, nakon čega sam na moje traženje tražio slobodne dane tako da sam dobio oko 1 mjesec i 10-tak dana koje sam iskoristio zajedno sa godišnjem odmorom s tim da mi je sve pisano kao godišnji odmor zbog čega mi je poslije pomoćnik za krim. obradu Anto Pervan dio tih slobodnih dana oduzeo na način da je poslije lažno tvrdio da je to godišnji od tekuće godine kojeg je uskratio meni koristiti, a što je našlo plodno tlo kod novog zapovjednika 3. pol. postaje Ante Peze a što nije ni važno već to usput navodim da bi se bolje razumjela ta kriminalna situacija, moj progon, šikaniranje i dr.

Isto tako je interesantno to da mi je za vrijeme sprovođenja naprijed navedenih izmišljenih zadaća netko na službenom vozilu tijekom 9-10 mjeseca 1997. godine, odviđao vijke sa desnog prednjeg kola, koje mi je koło spalo sa vozila tijekom vožnje na pravcu na ulazu u Split iz Solina, a uz napomenu da sam službeno vozilo dovezao u Solin do kuće gdje živim, tijekom jutra negdje oko 05,00-06,00 sati i parkirao na uobičajeno mjesto do 06,45 sat kada sam nakon što sam se osvježio – otuširao išao raditi prvu smjenu što sam činio svako jutro, jer sam tako jedino mogao te navedene održavati, a poslije ovog slučaja netko mi je ponovno izdušio prednju desnu gumu, također na službenom vozilu Ford-fiesta koju sam gumu poslije napumpao na benzinskom pumpi i stavio na vozilo i kojom prilikom korištenja ista je potvrđena da je ista ispravna, a što je ovdje bitno je to da sam ja vozilo redovito parkirao na isto mjesto i da sam kući odnosno na to parkirališno mjesto dolazio tijekom jutra između 05,00 – 06,00 sati a što naravno nije mogao nitko drugi znati osim onih sa kojima sam radio i živio, a u svezi čega i jesam tražio da se nešto vidi, ispita ali nitko ništa, tražim razgovor kod načelnika PU, ali me ne može primiti i unatoč mome kontinuiranom traženju.

U kontekstu istog navodim i to da sam nitko ne vidje posjetkom 1997. godine isto mjesto
uznemiravan na telefon 217-038 kući gdje sam živio u Solinu, vlasništvo Ivana Božić, zbog čega i jesam krajem 5 mjeseca i zatražio postavljanje kontrolnog aparata "Lovca", po čemu je interesantno to da sam po postavljanju "Lovca" odmah za dan-dva bio upitan tada još od pomoćnika krim. policije Josipa Buljana da li sam na telefon stavio lovca kojem sam potvrdio da jesam, a isto tako je interesantno to da su

odmah svi ti uznemiravajući pozivi prestali, a isto tako u to vrijeme Buljan je kroz razgovor upadljivo me zapitkiavao, provjeravao me za nečiji račun u kakvoj sam vezi ili kontaktu sa Lukom Podrug i sa dr. Mlijanom Sesar. Po mom povratku sa seminara u Zagrebu istog je interesiralo da li sam bio kod Antuna Vrdoljak, kod generala Mile Čuka i sl., ali je osjetio da je to radio na proziran način, pa je po mom opetovanom povratku sa seminara u Zagrebu nagovorio pomoćnika zapovjednika Josipa Jukić da me isti ispita što je bilo u Zagrebu, jesam li vidio spomenute osobe i sl. a uz nazočnost Buljana za kojeg su tada postojale tvrde priče kako je on baš ulazio u ured Josipa Jukić kad ovoga nema u uredu te da je tijekom 1997. godine kidao i uništavao pojedine dnevnikе događaja, čime se uklanjaju pisani tragovi o pojedinom kaznenom djelu ili događaju.

U daljnjem tekstu bi se vratio kontraverznim postupcima, predmetima i sl.

Dana 22.12.1997. godine pod brojem 10-1729/97 sam zadužio predmet na postupanje a radilo se o dopisu odjela organiziranog kriminaliteta, odsjek za vozila broj: 511-12-12-50-KU-1108/96 .V. od dana 19.12.1997.god. a koji je dopis sačinjen na temelju zahtjeva ODO Split za prikupljanje obavijesti tj. da se obavi razgovor sa Tomom Radić 1964.god. da se izjasni na sve okolnosti registriranja osobnog automobila "Audi 80" na svoje ime i teretnog vozila marke "Mercedes" na svoje ime te vršenja krim. djela a isto tako da se obavi razgovor sa Miljenkom Lozina rođ. 1961.god. na okolnosti posjedovanja osobne iskaznice Tomislav Radić, te davanja te iskaznice Veseljku Šimić, a glede istog dana 15.01.1998. god. obavio razgovor sa Tomislavom Radić i o istom sačinio službenu bilješku kojom prilikom je isti između ostalog izjavio da on nikada nije posjedovao predmetna vozila. Da je početkom 1997. god. prvi put saznao da je taj teretni automobil registriran na njegovo ime kada je od ureda obrane Split dobio poziv u svezi smotre tog teretnog vozila, za koje vozilo je sazvaoda je registrirano pomoću njegove osobne iskaznice koju je on dao tijekom 1997-1998 god. prijatelju Ivici Milić inače djelatniku odjela za suzbijanje organiziranog kriminaliteta, kojom je istu dao radi nabavke lovačkog ispita za njega za koju uslugu je Milića dao 300 DEM, a koje novce je navodno dao Miljenku Lozini koji će lovački srediti preko svojih veza negdje u Imotskom, te da mu Milić nije vratio osobnu iskaznicu, niti novac od 300 DEM, niti je dobio diplomu o položenom lovačkom ispitu. S obzirom na sadržaj izvijestio sam zapovjednika Vinka Maljića koji je se sa

nekim putem telefona konzultirao da bi me za nekoliko trenutaka na telefon nazvao šef odsjeka za vozila Jakov Grubišić i naložio mi da o tome napišem bilješku i da vratim njima predmet na postupanje da je on to dogovorio sa zapovjednikom Vinkom Maljic nakon kojeg razgovora mi je i zapovjednik Vinko Maljic rekao da su oni od mene očekivali drugačiji postupak pa sam ja istog dana 15.01.1998. godine sačinio dopis broj: 511-12-55-10-1729/97 sa oznakom otvoreno "VH" i uz isti odjel dostavio povratno naređeni predmet jer opće je poznato u kakvim odnosima su predmetni Radić Tomo, Miljenko Lozina sa načelnikom sektora krim. policije Ante Belakom, Jakovom Grubišićem, Ivicom Milić i dr.

Dana 10.02.1998. god. na razgovor u III. policijskoj postaji primio Ivu Sinovčić na usmeni zahtjev načelnika sektora krim. policije Ante Belak i pom. zapovjednika za krim. policiju Ante Pervan, radi podnošenja kaznene prijave protiv Ivana Šundov, pa sam zajedno sa kolegom Rozariom Čaletom i obavio razgovor sa Ivom Sinovčić kojom prilikom isti je i izjavio da ga je Ivan Šundov napao u KB Grizli koji ga sumnjiči za krađu osobnog automobila marke Golf i dr. a kojom prilikom je se isti i opozvao na suradnju sa načelnikom krim. policije Antom Belakom i dr. a isti mi je od prije poznat kao osoba koja kontinuirano vrši kaznena djela još od svojih maloljetničkih dana. Nakon obavijenog razgovora sa istim obavio sam razgovor sa Ivanom Šundov kojom prilikom je isti negirao navode Ive Sinovčić a nasuprot tome i dao podatke na temelju kojih je bilo za potrebno sprovesti krim. obradu nad Sinovčić Ivom i još nekoliko osoba zbog krađa vozila, što sam i predložio načelniku Belaku i pomoćniku zapovjednika Anti Pervan koji su mi rekli da ja ne sprovodim nikakvu krim. obradu nad Sinovčićem, da će oni o tome odlučiti a da ja njima u odjel dostavim bilješke a da Sinovčića pustim iz III P.P. što sam i učinio, a poslije čega nije nastavljena predmetna krim. obrada. Sličan slučaj je bio i dana 03.06.1998. god. kada sam ponovo na traženje Belak i Pervan primio Ivu Sinovčić i od istog uzeo izjavu na zapisnik kojom prilikom je isti prijavio Mravak Branku zv. Bimbo i Ivicu Vuko glede nevraćanja posuđenog novca u svezi preprodaje vozila i droge u koji su slučaj bili i umješani Siniša Dodoja zv. Šeki, Željko Barun i dr. a kojom prilikom sam dana 03.06.1998. god. i obavio razgovor sa Željkom Barun, a dana 04.06.1998. godine i sa Mravak Brankom zv. Bimbo, te sa Ivicom Vuko kojom prilikom sam došao do saznanja iz kojih je proizlazila potreba da se nad svima spomenutim zajedno sa Ivom Sinovčić, treba sprovesti krim. obradu koju su također na moj prijedlog Belak i

Pervan odbili i prekinuli moje daljnje postupanje po istom, a što također nije nitko nastavio.

Također sam tijekom 1998. godine unatoč svim poteškoćama koje su mi činili nadređeni na poslovima organiziranog kriminaliteta uspio sam sprovesti oko 18 većih krim. obrada nad 24 osobe a što je uspješno rezultiralo podnošenjem 18 zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka nadležnoj carinarnici Split, od kojeg broja 9 zahtjeva je podneseno zbog krijumčarenih vozila, 4 zahtjeva na duhan, čokolade, 3 zahtjeva na drugu krijumčarenu prehrambenu robu itd., a koje zahtjeve nadležna carinarnica Split je ocjenila osnovanim te je svojim rješenjem privremeno oduzetu robu trajno oduzela i odredila odgovarajuće novčane kazne a što je imalo itekako velik preventivni učinak tako da sam na vrlo efikasan način otklonio sa ulica, tržnica i drugih mjesta na ustrojstvenom području III pol. postaje gotovo sve ilegalne preprodavače krijumčarene robe, a posebno pozitivan učinak je bio kod osobnih automobila koje su uglavnom bila registrirana oznaka R BiH a koja vozila je carina oduzela a počinitelje prekršaja novčano kaznila a koja rješenja sam dostavljao načelniku sektora krim. policije, Anti Belaku i načelniku odjela organiziranog kriminaliteta Jakovu Grubišiću, kao i zapovjedniku III P.P. Vinku Maljić i njegovom pomoćniku Anti Pervanu radi znanja i demantiranja njihovih lažnih tvrdnji da carina ne radi svoj posao, da vraća krijumčarena-neocarinjena vozila, a koji su mi sprječavali sprovođenja predmetnih obrada.

Tako jedan od prijavljenih narkodiler Vlado Jurčević zvan Ljutika mi otvoreno prijeti sa načelnikom Antom Belak, ili Zoran Jurišić inače bivši pripadnih ex JNA piše protiv mene predstavku u sabor RH, u odbor za ratne veterane, jer je on veteran domovinskog rata a za kojeg postoje operativni podaci da je jedan od posljednjih napustio ex JNA, u RH nije bio u HV, a neku potvrdu je donio iz R BiH, kao pripadnik HVO i sl. pa se od mene traži očitovanje i povrat privremeno oduzetog vozila, pa sam se pismeno očitovao i povrat vozila što sam odbio, jer je taj zahtjev neosnovan, a što i dalje pada na plodno tlo tezama naprijed navedenih rukovodioca koji su zbog tog postupanja prozivali kako ja mrzim Hercegovce, i unatoč činjenici da je možda tek 5% od ukupnog broja tih vozača vozila Hercegovci a sve ostalo su građani RH koji nemaju nikakve veze sa R BiH, a koji nisu prijavili uvoz vozila u RH, a koji broj nije mali što bitno ugrožava sigurnost prometa u širem smislu a i

...sigurnost s obzirom na činjenicu da ta vozila najčešće nisu po
godina tehnički pregledana, a najčešći korisnici ili vlasnici tih vozila su osob
vršenju kaznenih djela.

Koliko otpor su tom davali moji pretpostavljeni, pa tako da su me u svakom slu
obrade gotovo doveli do fizičkog sukoba sa istima poglavito sa pomoć
zapovjednika Antom Pervan a i sa zapovjednikom Vinkom Maljić koji su bez pra
osnova prije redovito vraćali vozila, pa tako nisu mogli ni podnijeti da ja to rad
uzgred (slučajnost ili ne) oba potječu iz R BiH što su oni neosnovano doveli u sv
sa mojim postupanjem, da ja njih mrzim tako je i bilo u predmetu postupanja dva p
tjekom VII mjeseca 1998. prema istoj osobi Mladenu Grubišić pravosudni
policajcu okružnog zatvora u Splitu,

a u jednom drugom predmetu kojeg sam istog dana obavio što navodim radi primjer:
njihovog ponašanja prema meni, koji dan poslije zbog viroze i visoke temperature oko
40° stupnjeva nisam mogao doći na posao u svezi čega sam i telefonom izvijestio
dežurnog i nadređene u III P.P., a što Pervanu i Maljiću nije bilo dovoljno već su po
mene poslali autoophodnju i zapovjedili da moram doći u III. P.P. zbog jednog
oduzetog vozila gdje sam i tako bolestan došao, da bi me nakon toga Pervan i Maljić
verbalno napali zbog jednog takvog vozila sa evidentnim carinskim prekršajem, a
toliko su me izmaltretirali da nisam više bio u stanju sa istima raspravljati o tome, a
našto su se zgražali nazočni djelatnici (Zoran Nonković, Ivica Ezgeta).

Također kod ovih slučajeva interesantno da su predmetna vozila oduzimali policajci
III P.P. tijekom redovite kontrole prometa na cestama, a ne ja, ali su isti imali opet
svoju priču tako da su pričali kako ja nagovaram policajce da tako rade, a što bi po
pravilu i trebao činiti i ne samo ja već oni pretpostavljeni pogotovo, a koju su priču
podržavali u policijskoj upravi, načelnici Jakov Grubišić i Ante Belak.

Medutim sve te teškoće sam lakše podnio kad je carina potvrdila moje zahtjeve
osnovanim sa svojim rješenjem, što sam i očekivao, a posebno mi je zadovoljstvo bilo
ispratiti dolazak takvog rješenja u policijsku postaju odnosno naprijed navedenim
mojim nadređenima Pervanu, Maljiću i dr., kakve su reakcije bile na to, a što je

odjednom bilo učinkovito tako da su ubrzali to da su i ovi djelatnici policijskih postaja koji su imali takova vozila neograničeno u svom vlasništvu, odlučili takva vozila cariniti i legalizirati ili prodati a što do tada nije imalo odjeka jer je to bilo prije skroz normalno. Isto tako počelo događati da su i građani isto tako reagirali jer je to imalo itekakvog odjeka, a same primjerke "zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka" koje sam ja upućivao carini Split počeli su djelatnici drugih policijskih postaja od mene tražiti jer su uzimali kao "uzorak" načina utvrđivanja postojanja predmetnog prekršaja zašto je bilo potrebno postojanja "kontinuiteta posjedovanja vozila" što ovi nadređeni koji su mene progonili očito nisu znali ili nisu htjeli znati jer im očito više odgovara kriminalno stanje u RH.

Neki njihovi podanici kao što su djelatnik Marin Mario dolazi bez mog poziva i priča mi kako je on uspio se riješiti svog osobnog automobila marke Opel kadet sa tablicama R BiH, tako da ga je prodao supruzi vl. ugostiteljskog objekta "Jure" u Podstrani i sl., a kod kojeg je poznato da se u tom ugostiteljskom objektu svaku večer isti i okupljaju, itd.

Nadalje ovome treba dodati i to da nije sve što se tiče problematike vozila tijekom 1998. godine pa u svezi sa tim bi i naveo kada su djelatnici 19. ili 20. 11. 1998. godine u redovitoj kontroli djelatnici III P.P. su zatekli Envera Doroci sa osobnim automobilom marke BMW 325 i crne boje, broja šasije WBAAE310501962906, reg. oznake ST-990 DJ, koje vozilo bilo istima sumnjivo u odnosu na postojeću dokumentaciju, a za koje je predmetni Doroci Enver izjavio da je se trampio sa policajcem Jurkom Petrom kojem je on dao svoj osobni automobil marke VW Golf reg. oznake ST-515 FH koje se vodi u vlasništvu njegovog strica Doroci Baškim.

Nadalje u svezi istoga djelatnika II P.P. su pregledom vozila i vozača u vozilu pfonasli jednu "stop" službenu tablicu, zatim jedan veći zlatan lanac sa pločicom i većim zlatnim prstenom što su djelatnici III P.P. oduzeli uz izdatu potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta i predali pomoćniku zapovjednika Anti Pervanu, koji je meni vozilo dao na postupanje a zlatni lanac i prsten zadržao kod sebe rekavši da će on u svezi sa zlatom provjeriti zajedno sa djelatnikom Šimunom Buzov a u svezi kojeg zlata poslije su se čule kontraverzne priče od toga da je to ostalo kod Pervana i sl. Međutim odmah po primitku predmeta na postupanje vidljivo je bilo da se prema prometnoj dozvoli i knjižici vozila stoji da se isto vodi u vlasništvu Save

Pejović koji je predmetno vozilo bio registrirao u Šibeniku a zatim u Splitu, a uz to je vidljivo na prometnoj dozvoli da su na istoj brisani podaci o vozilu. Zbog čega sam zatražio preslike dosija iz PU Šibenik i P.P. Trogir, u kojem između ostalog stoji rješenje carinarnice Šibenik broj: UP/1-163/91 od 22.02.1991.god. izdato Stipi Protegi iz Šibenika, Varaždinska 4 kojom se naređuje da u roku od 48 sati od dana pravomoćnosti rješenja predmetno vozilo kao uvezenu robu vrati u inozemstvo, u suprotnom će isto vozilo biti oduzeto u korist države. Naprijed narečeno je zahtjevalo postupanje po istom, ali mi je onemogućeno od strane zapovjednika Vinka Maljić i Ante Pervana koji su predmetno vozilo vratili Dorociju odnosno policajcu Jurku i sve to zataškali.

Sličan je bio slučaj kad su djelatnici III P.P. Luka Peko i Matko Milić također u redovnoj kontroli prometa dana 30.07.1998. god. zatekli Gorana Grbeša iz Splita kako upravlja sa osobnim automobilom marke BMW, reg. oznake i broj ST-479-FP, broja šasije WBAAA50102209116, za kojim vozilom je raspisana potraga tijekom 1992.god. zbog čega je predmetno vozilo privremeno oduzeto uz potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 021507, a kojem je vozilu uredno izdata dokumentacija od strane P.P. Metković 1992.god., zatim P.P. Solin 1995. god. i dalje od strane odjela za upravne poslove PU SD, a koje se vozilo vodi u vlasništvu Gorana Grbeše, a prije istog u vlasništvu Nediljka Skelin, zatim Ivica Bikić i Jasna Brkić, a koje je vozilo unatoč raspisanoj potrazi evidencijskog broja 02-2-12-1820-92 od 18.12.1992. god., brojem djelovodnika 33820 i 00402 od 1992.god. raspisana potraga kojim se potražuje predmetno vozilo registrirano u policijskoj postaji Solin za vrijeme dok je zapovjednik iste pol. postaje bio Vinko Maljić, zbog čega sam zatražio preslike predmetnog vozila od spomenutih policijskih postaja, te mehanoskopsko vještačenje brojeva šasije. Tom prilikom je mehanoskopski vještak viši tehničar konstatirao da su varovi na prednjem djelu vozila karoserije sumnjivi koje nije moguće zatvoriti, zbog čega je zatražio dodatno vještačenje MUP-a RH, a s obzirom da odsjek za potrage i pojačani nadzor potražuje predmetno vozilo a na traženje zapovjednika Vinka Maljić kod kojeg je tih dana dolazila mater od Grbeše i načelnika odjela Jakova Grubišića, cjeli spis-predmet je uz dopis III P.P. broj: 511-12-55-2121/-3-98 od 13.10.1998.god. dostavljen na postupanje odjelu organiziranog kriminaliteta PU SD, a dana 16.12.1998. god. i izvješće o mehanoskopskom vještačenju koje je prosuđeno MUP-u RH, centar za krim. vještačenje "Ivan Vučetić", u kojem između ostalog stoji da je

vještačenjem dana 11.8.1998.god. utvrđeno da na vozilu ne odgovara godina proizvodnje po djelovima vozila a u odnosu na dokumentaciju vozila i dr. o kojim rezultatima su isti bili i poznati odmah po izvršenom mehanoskopskom vještačenju dana 11.08.1998.god. i dr. načelnik odjela Jakov Grubišić je dopisom broj: 511-12-12-16609/98 dana 08.12.1998.godine naložio da se predmetno vozilo vrati Goranu Grbeši, što mi je prvotno naložio i zapovjednik Vinko Maljić te sam temeljem istog dana 11.12.1998. godine Goranu Grbeši vratio predmetno vozilo i to uglavnom tako, prolazi 1998.god.

Događaj 17/02/1998. godišni sumirajući III pol. postaje na području pravosudnog kvarta

Pujanke zatekli jednu muške osobe koja je pokušala pobjeći nakon što je ugledao policijsku patrolu iz neutvrđenih razloga, zbog takvog sumnjivog ponašanja isti je priveden u III pol. postaju kada je utvrđeno da je predmetni Zoran Grubišić pravosudni policajac okružnog zatvora - "Bilice"-Split, koji mi je predat na obradu da eliminiiram takovo ponašanje i pokušaj bijega a u kojem kontekstu isti je uvijek pričao različite priče o razlozima njegovog bježanja i dr. Koje priče mu nisu uvjerljive pa sam ga odlučio zadržati i ispitati da bi naposljetku priznao da je on homoseksualac i da je se na navedenom mjestu našao sa nekim svojim prijateljem također homoseksualcem radi tih homoseksualnih odnosa. Nakon čega mi je isti počeo navoditi imena homoseksualaca u drugim službama, državnim tijelima, političarima te načinu djelovanja tog homoseksualnog lobija-veza a što je imalo određenu težinu zbog čega sam od istog zatražio da to sve napiše vlastoručno u rukopisu što je isti i učinio a nakon čega sam ja dana 23.02.1998.god. sačinio prepis tog pismena a kojem sadržaju sam upoznao nadređene pomoćnike zapovjednika za krim. policiju Antu Pervana i zapovjednika Vinka Maljića s tim da mi je predmetni Grubišić rekao da će još napisati sve što zna o homoseksualnim vezama a u svezi čega sam poslije sačinio dopis koji se vodi pod brojem: 511-12-55-VT 3/98.01.7/98 te dana 23.02.1998. godine navedena pismena dostavio načelniku sektora krim. policije Anti Belaku, a na pozornost načelniku policijske uprave Marku Bekavac, a u svezi čega je bilo za očekivati daljnju reakciju, do koje nije došlo, a niti sam dobio povratni odgovor, a niti mi je predmetni Grubišić dostavio obećan podatke, u svezi čega mi je pomoćnik Pervan Anto rekao da ja više ne pozivam na razgovor ponovo Grubišića i sl. a i nisam jer sam u međuvremenu čuo priču da i sam Pervan ima slični sklonosti, kao i da toj

grupaciji pripada i Danijel Vučenović djelatnik III P.P. i još nekoliko djelatnika upravi kao i bivši načelnik PU Ivo Cipei itd.

Međutim s obzirom da sam ja u kontekstu problematike koju radim između ostaloga porukivam i operativnu liniju "prostitucija" u kojem sam kontekstu 24.03.1998.god. pod brojem: 511-12-55-VT-34/98 uputio dopis odjelu za suzbijanje organiziranog kriminaliteta s tim da sam u svezi se pozvao na predmetni dopis pismena sačinjena glede predmetnog Zorana Grubišića i drugih homoseksualaca, u svezi čega mi se telefonom javio djelatnik odjela "Luetić" i rekao da nema predmeta o Grubišiću, da bi me poslije izvjestio da mu je Serđan Guštin rekao da taj predmet sada na odjelu za opći kriminalitet, a poslije čega sam jedne prilike kao načelnika sektora krim. policije Ante Belaka provjerio što je sa tim predmetom na što mi je isti rekao da ga on nije dobio, niti se vodi u upisniku operativnih informacija bilješki i sl. što mi je postalo jako čudno i pitam se je li uopće to gdje proslijeđeno, isti sam predmet dao djelatniku SZUP-a Centar Split na postupanje budući da mi je rekao da ga SZUP nije dobio, a trebao je u odnosu na sadržaj.

Pod brojem: KT-638/96 općinsko odvjetništvo u Splitu je od ove policijske uprave zatražilo prikupljanje obavjesti u svezi kaznene prijave Danice Marčić, Josipa Pavić podnesene protiv utjerivača dugova Mrka Bilač, Ivana Čavke, Žarka Bosančića, Željka Šege, Ivana Kosor, i dr. a kojem zahtjevu nije u potpunosti odgovoreno unatoč činjenici da je ODO Split u svezi istog poslao nekoliko požurnica, pa je taj predmet upućivan sa jednog odjela na drugi odjel, zatim na jednu pa na drugu postaju na postupanje odnosno nepostupanje sve dok nije nastupila zastara.

Dana 24.10.1988.god. oko 16,30 sati III pol. postali doktor Njegoslav Bušić je prijavio gubitak ručne torbice sa dokumentacijom, čekovima i dr. da bi se poslije potvrdilo da je istom predmetna torbica ukradena u momentu dok je istog dana držao torbicu na vozilu iz kojeg je vadio svoju prtljagu, a koju je obranu preuzeo odjel za organizirani kriminalitet budući da je u isto umješšan Ivo Sinovčić operativna veza načelnika Ante Belaka i Jakova Grubišića, a sam dr. Bušić misli da je u odnosu na sve te nove okolnosti i saznanja bio najvjerojatnije praćen od strane Sinovčića ili neki drugih osoba a po nalogu neke službe.